

5 ΜΑΪΟΥ 2024

**Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ**

καθ' ἣν ἐορτάζομεν
τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.). Εὐθυμίου
ἐπισκόπου Μαδύτου (†1432), Ἐφραὶμ ὀσιο-
μάρτυρος νεοφανοῦς (†1432).

(τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§1).

Ἡ ἀκολουθία τῆς παννυχίδος, τῆς Ἀναστά-
σεως, τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς θ. λειτουργίας τε-
λοῦνται σήμερον σχεδὸν πανταχοῦ περὶ τὸ
μεσονύκτιον. Ἐνιαχοῦ ὅμως τελοῦνται κατὰ
τὸ ἀρχαῖον ἔθος ὄρθρου βαθέος τῆς Κυρια-
κῆς.

* * * * *

Η ΠΑΝΝΥΧΙΣ

Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ περὶ ὥραν ἐνδεκάτην
νυκτερινήν, ψάλλεται ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς ὁ
ὄρθρος τῆς Ἀναστάσεως.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, * Παράκλητε, * τὸ Πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, * ὁ πανταχοῦ παρὼν * καὶ τὰ
πάντα πληρῶν, * ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν *
καὶ ζωῆς χορηγός, * ἐλθέ καὶ σκῆνωσον ἐν
ἡμῖν * καὶ καθάρισον ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης κη-
λίδος * καὶ σῶσον, ἀγαθέ, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθά-
νατος * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, * ἐλέησον ἡμᾶς. * Κύριε, *
ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. * Δέσποτα, *
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. * Ἅγιε, * ἐπί-
σκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν * ἔνε-
κεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέ-
ησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου * ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου *
γενηθήτω τὸ θέλημά σου, * ὡς ἐν οὐρανῷ,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς * τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιού-
σιον * δὸς ἡμῖν σήμερον * καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
ὀφειλήματα ἡμῶν, * ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν
τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν * καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡ-
μᾶς εἰς πειρασμόν, * ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύ-
ναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ
βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ ἀναγινώσκει τὸν ψαλμὸν ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλ-
λειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀ-
μαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ψάλλομεν τὸν παρόντα κανόνα,
οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἐκτὸς τῶν εἰρμῶν
τῶν τεσσάρων πρώτων ᾠδῶν·
Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλω μέγα.

Ποίημα Κασσιανῆς μοναχῆς,
Μάρκου ἐπισκόπου Ἰδρουῦντος,
καὶ Κοσμᾶ μοναχοῦ*.

* Ἐκάστης ᾠδῆς τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἶρμος ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων τὸ Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἶρμος ὡς καταβασία. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν δι' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς Μ. Ἑβδομάδος.

* Οἱ εἶρμοι δὲν ἐπαναλαμβάνονται, διότι καταβασία ψάλλονται κανονικῶς μόνον εἰς τὸν ὄρθρον.

* Ὁ ἀρχικὸς κανὼν τοῦ Μ. Σαββάτου, ποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ Κοσμᾶ, ἦτο τετραώδιον περιλαμβάνον τὰς ᾠδὰς στ'-θ' καὶ ἔχον ἀκροστιχίδα «Σάββατον μέλω μέγα». Τὸν κανόνα τοῦτον συνεπλήρωσεν ἡ Κασσιανὴ δι' ἑτέρου τετραωδίου περιλαμβάνοντος τὰς ᾠδὰς α'-ε'. Ὁ δὲ Μᾶρκος ἐκράτησε μόνον τοὺς εἶρμους τῆς Κασσιανῆς, ἀντικατέστησε δὲ τὰ τροπάρια τῶν τεσσάρων πρώτων ᾠδῶν διὰ τῶν σήμερον ψαλλομένων ὑπὸ ἀκροστιχίδα «Καὶ σήμερον δέ». Οὕτως ὁ κανὼν ἔλαβε τὴν σημερινήν του μορφήν.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἶρμος.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆς ἔκρυσαν, τῶν σεσωσμένων οἱ παῖδες· ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν. Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον, καὶ ἐπιτάφιον, ᾠδὴν σοι ἄσομαι, τῷ τῇ ταφῇ σου ζωῆς μοι, τὰς εισόδους διανοίξαντι, καὶ θανάτῳ θάνατον, καὶ Ἄδην θανατώσαντι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ ὑποχθόνια, κατανοοῦντα Σω-

τήρ μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου· ὑπὲρ νοῦν ὠράθης γάρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς· ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς μου ἡ ἐν Ἀδάμ, καὶ ταφείς φθαρέντα με, καινοποιεῖς Φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῶ συνείχετο· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζουσα.

Τροπάρια.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς ὁράσεις πληθύνας· νῦν δὲ τὰ κρύφιά σου, θεανδρικῶς διετράνωσας, καὶ τοῖς ἐν ἄδη Δέσποτα. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε κραυγάζουσιν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἦπλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἦνωσας τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, καταστολῇ δὲ Σῶτερ, τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους ἔλυσας· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε, κραυγάζοντας.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μνήματι καὶ σφραγῖσιν, Ἀχώρητε συνεσχέθης βουλήσει· καὶ γὰρ τὴν δυνάμιν σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, θεουργικῶς τοῖς μέλπουσιν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἰρμός.

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θεῖαν κένωσιν, προορῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα· Σὺ δυναστῶν διέκοψας, κράτος Ἀγαθέ, ὁμιλῶν τοῖς ἐν Ἄδη, ὡς παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐβδόμην σήμερον ἡγίασας, ἦν εὐλόγησας πρὶν, καταπαύσει τῶν ἔργων· παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα, καὶ καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτὴρ μου, καὶ ἀνακτώμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ῥωμαλέοτητι τοῦ κρείττονος, ἐκνικήσαντός σου, τῆς σαρκὸς ἡ ψυχῆ σου, διήρηται σπαράττουσα, ἄμφω γὰρ δεσμούς, τοῦ θανάτου καὶ Ἄδου, Λόγε τῷ κράτει σου.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἄδης Λόγε συναντήσας σοι, ἐπικράνθη βροτόν, ὀρῶν τεθεωμένον, κατάστικτον τοῖς μάλωσι, καὶ πανσθενουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ, διαπεφώνηκεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν· Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ, ἀγαλλιάσονται.

Τροπάρια.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστουργὸς χοϊκὸς χρηματίσας, καὶ σινδῶν καὶ τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνόν σοι Λόγε μυστήριον· ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτῆς, τὴν τοῦ σὲ φύσαντος βουλὴν σχηματίζει, ἐν σοὶ μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντός με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις· ἀφθαρτίζεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσλημμα· ἡ γὰρ σὰρξ σου διαφθοράν, οὐκ εἶδε Δέσποτα οὐδὲ ἡ ψυχῆ σου, εἰς Ἄδου ξενοπρεπῶς, ἐγκαταλέλειπται.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, καὶ λογχευθεὶς τὴν
πλευρὰν Πλαστουργέ μου, ἐξ αὐτῆς εἰργάσω
τὴν ἀνάπλασιν, τὴν τῆς Εὐᾶς Ἀδὰμ γενόμε-
νος, ἀφυπνώσας ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζων
καὶ ζωὴν ἐγείρας, ἐξ ὕπνου καὶ τῆς φθορᾶς,
ὡς παντοδύναμος.

ᾠδὴ Ϛ´. Ὁ εἰρμός.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κη-
τώοις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ
παθόντος καὶ ταφῆ δοθέντος, ὡς ἐκ θαλάμου
τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει δὲ τῇ κου-
στωδίᾳ· Οἱ φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ,
ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατελίπετε.

Τροπάρια.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνηρέθης, ἀλλ' οὐ διηρέθης, Λόγε ἧς μετέ-
σχες σαρκός· εἰ γὰρ καὶ λέλυται σου, ὁ ναὸς
ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους, ἀλλὰ καὶ οὕτω μία
ἦν ὑπόστασις, τῆς Θεότητος καὶ τῆς σαρκός
σου· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ εἶς ὑπάρχεις Υἱός,
Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Βροτοκτόνον, ἀλλ' οὐ θεοκτόνον, ἔφω τὸ
πταῖσμα τοῦ Ἀδὰμ· εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου,
τῆς σαρκὸς ἢ χοϊκῆ οὐσία, ἀλλ' ἡ Θεότης ἀ-
παθῆς διέμεινε· τὸ φθαρτὸν δὲ σου πρὸς ἀ-
φθαρσίαν, μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου
ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, Ἄδης τοῦ γέ-
νους τῶν βροτῶν· σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ,
Κραταῖε ζωαρχικῆ παλάμη, τὰ τοῦ θανάτου
κλειθρα διεσπάραξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ'
αἰῶνος, ἐκεῖ καθεύδουσι λύτρωσιν ἀψευδῆ,
Σῶτερ γεγωνῶς νεκρῶν πρωτότοκος.

ᾠδὴ ϛ´. Ὁ εἰρμός.

Ἄφραστον θαῦμα! ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος,
τοὺς ὀσίους Παῖδας ἐκ φλογός, ἐν τάφῳ νε-

κρός, ἄπνους κατατίθεται, εἰς σωτηρίαν ἡ-
μῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τέτρωται Ἄδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος, τὸν
τρωθέντα λόγῃ τὴν πλευράν, καὶ στένει πυ-
ρί, θεῖῳ δαπανώμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

᾽Ολβιος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος, ὡς
ὑπνοῦντα τὸν Δημιουργόν, ζωῆς θησαυρός,
θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς
εἶ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατάθεσιν,
ἢ τῶν ὅλων δέχεται ζωὴ, καὶ τοῦτον πηγὴν,
δείκνυσιν ἐγέρσεως, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς
εἶ.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μία ὑπῆρχεν, ἢ ἐν τῷ Ἄδῃ ἀχώριστος, καὶ ἐν
τάφῳ καὶ ἐν τῇ Ἐδέμ, Θεότης Χριστοῦ, σὺν
Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν
μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς
εἶ.

ᾠδὴ η´. Ὁ εἰρμός.

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτω-
σαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς
λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ
σμικρῷ ξενοδοχεῖται· ὄν Παῖδες εὐλογεῖτε,
Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λέλυται ἄχραντος ναός, τὴν πεπτωκυῖαν δέ,
συνανίστησι σκηνήν· Ἀδὰμ γὰρ τῷ προτέρῳ
δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, κατήλθε μέ-

χρῖς Ἄδου ταμείων· ὄν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.**

Πέπαυται τόλμα μαθητῶν, Ἀριμαθαῖος δέ, ἀριστεῦει Ἰωσήφ· νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται καὶ κηδεύει κραυγάζων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Ἦ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἐκὼν γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται· ὄν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὄν ἐν γαστρὶ, ἄνευ σπορᾶς συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὀδύνας φυγοῦσα, ὑπερφυῶς, ἐμακαρίστην ἄναρχε Υἱέ· νῦν δέ σε Θεέ μου ἄπνουν ὀρῶσα νεκρὸν, τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης, σπαράττομαι δεινῶς· ἀλλ' ἀνάστηθι ὅπως, μεγαλυνθήσωμαι.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.**

Γῆ με καλύπτει ἐκόντα, ἀλλὰ φρίττουσιν Ἄδου, οἱ πυλωροί, ἡμφιεσμένον βλέποντες στολήν, ἡμαγμένην Μήτηρ τῆς ἐκδικήσεως· τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γὰρ, πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὐθις καὶ μεγαλύνω σε.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις· εὐφραίνεσθωσαν πάντες, οἱ γηγενεῖς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς ἐσκύλευται Ἄδης· μετὰ μύρων Γυναῖκες προσυπαντάτωσαν· τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾶ, λυτροῦμαι παγγενῆ· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστήσομαι.

*** * ***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ - ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἐνδον τοῦ ἱεροῦ Βήματος·

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. **(τρίς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερέυς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον.
Ἦχος β΄.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ

Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ἄρχεται·

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Εἶτα σβήνουσιν ὅλα τὰ φῶτα τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὁ χορὸς τῶν ψαλτῶν συγκεντρούμενος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα εἴθισται νὰ ψάλλῃ κατανυκτικώτατα τό·

Ἐωθινὸν ζ΄. Ἦχος βαρὺς.

Ἴδου σκοτία καὶ πρωΐ, καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἔστηκας, πολὺ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὕψ' οὗ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς. Ἄλλ' ὄρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητάς, πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν Ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περὶ τούτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν, καὶ δι' ὧν καὶ ἡμεῖς, πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν.

Μετὰ ταῦτα ὁ προεστὼς (ὁ ἱερεὺς) ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὁραϊὰν Πύλην κρατῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀναφθεῖσαν ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τῆς πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα

ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων τὸ ἐξῆς.

Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε λάβετε φῶς, ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός, καὶ δοξάσατε Χριστὸν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν. Εἶτα ἐξερχόμεθα τοῦ ναοῦ, προηγουμένων λαμπάδων καὶ τῶν ἐξαπτερύγων καὶ τοῦ λαβάρου τῆς Ἀναστάσεως, ψάλλοντες τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος πλ. β΄.

Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ, ἄγγελοι ὕμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς· καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὅταν δὲ φθάσωμεν εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον, ἔνθα εὐρίσκεται προηυτρεπισμένον τρισκέλιον, ἀποτίθησιν ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ λέγει ὁ διάκονος·

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

Β' Ἑωθινόν (Μαρκ. ιϚ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατεί-

λαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταρωμένον; Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ο ΟΡΘΟΣ

Μετὰ ταῦτα, λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, καὶ θυμῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαίρετῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλων μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος πλ. α΄.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρις ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. γ'. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς, γεγονωτέρα φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορὸς·

Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ ἀνοιχθεῖσῶν τῶν πυλῶν, εἰσοδεύει ὁ τε ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος, προπορευομένων πάλιν τῶν λαμπάδων. Ὁ δὲ προεστῶς, ἐφεπόμενος μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ἄρχεται τοῦ κανόνος.

Ποιεῖ δὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ κανόνος ἐξάπαντος ὁ προεστῶς, καὶ αὐτὸ τὸ δεξιὸν τοῦ χοροῦ μέρος, εἰ καὶ τὸ ἀριστερὸν ἴσως λαγχάνη· ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς ἡμέρας γίνεται ἡ ἀρχὴ τοῦ μερισμοῦ τῆς τῶν δύο χορῶν ἐνάρξεως.

Ψάλλονται δὲ οἱ μὲν εἰρμοὶ ἀνά δύο, τὰ δὲ τροπάρια εἰς ἑβ', καὶ αὐθις ἔσχατον καταβασίαι οἱ αὐτοὶ εἰρμοὶ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν.

Εἰς δὲ τὰς ἐνορίας, ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα ψάλλεται καθ' ἣν τάξιν καὶ οἱ κανόνες τῶν ἄλλων ἡμερῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ἦτοι Ἐκάστης ὥδης τὰ τροπάρια μετὰ τοῦ εἰρμοῦ ψάλλονται εἰς ἕξ ἢ χάριν συντομίας εἰς τέσσαρα. Ὁ εἶρμος ψάλλεται ἄνευ τινὸς στίχου· τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων προτάσσεται τὸ Δόξα Πατρὶ καὶ τὸ Καὶ νῦν, τῶν δὲ ἐνδιαμέσων τροπαρίων· Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Εἰς τὸ τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἶρμος ὡς καταβασία, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... γ', τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς... ἅπαξ, ἅπερ καὶ λέγονται εἰς ὅλας τὰς ὥδεις.

Καὶ γίνεται παρὰ τοῦ ἱερέως, ἔσωθεν τοῦ ἁγίου Βήματος, συναπτὴ μικρά, καὶ μετ' αὐτὴν ἐκφώνησις, ὡς σημειοῦται ἐν τοῖς ἐφεξῆς. Ὁ δὲ ἱερεὺς θυμῆ, εἰς τὴν ἔναρξιν τοῦ Κανόνος, κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ εἶρμος.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί. Πάσχα Κυρίου Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς Ἀναστάσεως Χριστόν, ἐξαστράπτοντα καὶ Χαίρετε φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες. (δίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιástῳ, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ αὐτό.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, ...

Καταβασία.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί. Πάσχα Κυρίου Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Τό, Χριστὸς ἀνέστη... (τρίς). Καὶ τὸ παρόν·

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (ἅπαξ)

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὡδὴ γ΄. Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου, τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἐορταζέτω γοῦν πᾶσα, κτίσις τὴν ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἧ ἔστερέωται. (δίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον, ἀναστάντι σοι· συνεσταυρούμην σοι χθὲς, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ αὐτό.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, ...

Καταβασία.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου, τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Τό, Χριστὸς ἀνέστη... (τρίς).

Τό, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... (ἅπαξ).

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτήν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ α΄ χορὸς τὴν ὑπακοήν. Ἦχος δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίδω ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον.

Εἶτα αἱ δ΄, ε΄ καὶ ς΄ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

Ὡδὴ δ΄. Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός, ὡς παντοδύναμος. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄρσεν μὲν ὡς διανοῖξαν, τὴν παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε Χριστός· ὡς βροτὸς δέ, ἀμνὸς προσηγόρευται· ἄμωμος δὲ ὡς ἄγευστος, κηλῖδος τὸ ἡμέτερον Πάσχα· καὶ ὡς Θεὸς ἀληθῆς, τέλειος λέλεκται. (δίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλογούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστὸς ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται, Πάσχα τὸ καθαρτήριο· καὶ αὐθις ἐκ τοῦ τάφου ὠραῖος, δικαιοσύνης ἡμῖν ἔλαμψεν Ἥλιος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ θεοπάτωρ μὲν Δαυΐδ, πρὸ τῆς σκιάδους κιβωτοῦ, ἤλατο σκιρτῶν· ὁ λαὸς δέ, τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος, τὴν τῶν συμβόλων ἔκβασιν, ὀρῶντες εὐφρανθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη Χριστός, ὡς παντοδύναμος.

Καταβασία.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φασφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός, ὡς παντοδύναμος.

Τό, Χριστὸς ἀνέστη... (τρὶς).

Τό, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... (ἅπαξ).

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ἵτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ᾠδὴ ε'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον, προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης Ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν ἄμετρόν σου εὐσπλαγχνίαν, οἱ ταῖς τοῦ Ἄδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἠπείγοντο, Χριστέ ἀγαλλομένῳ ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον. (δίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ, ἐκ τοῦ μνήματος ὡς νυμφίῳ, καὶ συνεορτάσωμεν, ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ αὐτό.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, ...

Καταβασία.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον, προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καὶ

Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης Ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Τό, Χριστὸς ἀνέστη... (τρὶς).

Τό, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... (ἅπαξ).

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ἵτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ᾠδὴ Ϛ'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Κατῆλθες, ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς, αἰωνίους κατόχους, πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φυλάξας, τὰ σήμαντρα σῶα Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, ὁ τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου, μὴ λυμηνάμενος, ἐν τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀνέφξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς πύλας. (δίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σωτέρ μου, τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ἱερεῖον ὡς Θεός, σεαυτὸν ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ, συνανέστησας, παγγενῆ τὸν Ἀδάμ, ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ αὐτό.

Σωτέρ μου, τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυτον, ...

Καταβασία.

Κατῆλθες, ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς, αἰωνίους κατόχους, πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος, ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Τό, Χριστός ανέστη... (τρίς).
Τό, Αναστάς ὁ Ἰησοῦς... (ἅπαξ).

Ἐἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-
πομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ
ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς
νικητῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις
φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστό-
λοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι πα-
ρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντά ποτε ἐν τά-
φῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι
ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἄλ-
λήλας ἐβόων· ὦ φίλαι δεῦτε, τοῖς ἀρώμασιν
ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον, καὶ τεθαμ-
μένον, σάρκα ἀνιστῶσαν, τὸν παραπεσόντα
Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι· ἄγωμεν,
σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνή-
σωμεν, καὶ προσκομίσωμεν, τὰ μύρα ὡς δῶ-
ρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι, ἐ-
νειλημένῳ· καὶ κλαύσωμεν καὶ κράζωμεν· ὦ
Δέσποτα ἐξεγέρθητι, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων
ἀνάστασιν.

Συναξάριον. Πρῶτον τοῦ Μηναιίου.

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἁγίας με-
γαλομάρτυρος Εἰρήνης. (δ' αἰ.)

Στίχ. Ξίφει θανοῦσα, καὶ βιώσασα ξένως,
Εἰρηνικῶς τέθνηκας αὐθις, Εἰρήνη.

Εἰρήνη τηθεῖσα ἀνέγρετο καὶ θάνε πέμπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύ-
ρων Εἰρηναίου, Πελεγρίνου καὶ Εἰρήνης,
τῶν ἐν Θεσσαλονίκη ἀθλησάντων. (†303)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύ-
ρων Νεοφύτου, Γαῖου καὶ Γαϊανοῦ. Τελεῖται
δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ καὶ σεβα-
σμῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυμα-
τουργῶν ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ,
τῷ ὄντι ἐν τοῖς Δαρείου.

Στίχ. Τρεῖς Μάρτυρες θάνατον ἀνδρικωτάτως,
Ἵπὲρ Τριάδος λαμβάνουσιν Ἀγίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων
τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς
Κύρου.

Στίχ. Ἐγκαινίων ἄγομεν μνήμην Ναοῦ σου,
Κύρου, Πάναγνε, τῆς Κύριον τεκούσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων
Θεοδώρου, Ἰουλιανοῦ, Εὐβούλου, Μαλκά-
μονος, Μωκίμου καὶ Σαλαμάνη, τῶν ἐν Πέ-
τρα μαρτυρησάντων, κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ
Διοκλητιανοῦ. (†303)

Στίχ. Ἐν Πέτρᾳ ἤθλησεν ἡ ἐξὰς Μαρτύρων,
Καὶ πρὸς ὀγδόης αἰῶνα συνεισηλθεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος
Ἐφραὶμ τοῦ προφήτου, ἐν Δαμασκῷ μαρτυ-
ρήσαντος.

Στίχ. Προφήτης, Ἐφραὶμ, ἐκλήθης καὶ Μάρτυς,
Τὸν προφητικῶς Λόγον ὁμολογήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ θαυματουργοῦ, ἐπισκό-
που Μαδύτου. (~†990)

Στίχ. Χριστὸν δοξάσας, Εὐθύμιε, τῷ βίῳ,
Θαύμασι πολλοῖς ἀξίως ἐδοξάσθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος
Ἰοβινιανοῦ (Jovinian), ἀναγνώστου τοῦ ἁγί-
ου Περεγρίνου (Peregrine) ἐπισκόπου Αὐτι-
σιοδώρου (Autissiodorum, Auxerre) ἐν Γαλ-
λία. (~†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βριτονίου
(Britonius) ἐπισκόπου Τρεβήρων (Trier) ἐν
Γερμανία. (†386)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ἐπισκόπου Βιέννης (**Vienne**) ἐν Γαλλία. (~†445)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Νικήτα (**Nicetus**), ιε΄ (15ου) ἐπισκόπου Βιέννης (**Vienne**) ἐν Γαλλία. (†449)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος, ἀρχιεπισκόπου Ἀρελάτης (**Arles**) ἐν Γαλλία. (†449)

Στίχ. Ἰλαροῦ Χριστοῦ εἰκὼν ὁ Ἰλαρίων,
Βλέπει ἰλαρῶς τὸ φῶς τοῦ Παραδείσου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Γεροντίου, ἀρχιεπισκόπου Μεδιολάνων ἐν Ἰταλία. (†470)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Κρησκεντιανῆς (**Crescentiana**), ἐν Ῥώμη ἀθλησάσης. (ε΄ αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ὑδρόκου (**Hydrock**) τοῦ ἐρημίτου, προστάτου ὁμωνύμου ἐνορίας (**Lanhydrock**) ἐν Κορνουάλλη (**Cornwall**) τῆς Ἀγγλίας. (ε΄ αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Σακέρδου (**Sacerdos**), ἐπισκόπου Σαγούντου (**Saguntum**) ἐν ἀνατολικῇ Ἰσπανία. (~†560)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Βαλφράδας (**Waldrada**), α΄ ἡγουμένης τῆς μονῆς Ἁγίου Πέτρου εἰς Μέττιν (**Mettis, Metz**) ἐν Γαλλία. (~†620)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Μαυροντίου (**Maurontius**), κτίτορος καὶ ἡγουμένου μονῆς ἐν Δουάη (**Douai**) τῆς βορείου Γαλλίας. (†702)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐχα (**Echa**), Ἀγγλοσάξονος ἱερομονάχου καὶ ἐρημίτου ἐν Κράυκ (**Crayke**) πλησίον τῆς Ὑόρκης ἐν Ἀγγλία. (†767)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Βαρλαὰμ καὶ Γεδεών, ἀσκησάντων ἐν Σερπούχωφ τῆς Ῥωσίας. (†1377)

Στίχ. Ὅψει θεϊκῇ Βαρλαὰμ Γεδεών τε,
Τῆς Ἁγνῆς Μονῆν ἴδρυσαν ἐν Σερπούχωφ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Ἐφραὶμ τοῦ νεοφانوῦς, τοῦ ἐν τῷ

ὄρει τῶν Ἀμώμων ἀσκήσαντος καὶ ἀθλήσαντος. (†1426)

Στίχ. Ἡῤφρανας, Ἐφραὶμ, Θεὸν τῆ βιοτῆ σου,
Καὶ τοῖς θαυμασίοις σου πιστοὺς εὐφραίνεις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως (1613) τῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Γελιέζ-νι-Μπορόκ ἐν Ῥωσία. (†1442)

Στίχ. Ἐπανεῖδον φῶς λείψανα Ἰακώβου,
Τοῦ εἰρηνικῶς ζῶντος ἐν φωτὶ θείῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀδριανοῦ, ἡγουμένου τῆς μονῆς Μόνζα ἐν Ῥωσία. (†1619)

Στίχ. Ὁ Ἀδριανὸς ἀνδρείως ἀσκητεύσας,
Ἄθλων ἀνδρικῶν ἀπέλαβε τὸ στέφος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Πλάτωνος, ἐπισκόπου Μπάνια-Λούκα ἐν Βοσνία, ὑπὸ τῶν ἀθέων κατακτητῶν δεινῶς βασανισθέντος, ἀναιρεθέντος καὶ ποντισθέντος εἰς τὸν ποταμὸν Βερμπάνια. (†1941)

Στίχ. Χριστοῦ τοῦ καλοῦ ποιμένος τύπος ἦσθα,
Ἐπὲρ ποιμνίου τὴν ψυχὴν ἐκὼν θύων.

*

Εἶτα τοῦ Πάσχα.

Τῆ ἁγία καὶ μεγάλη Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, αὐτὴν τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πάλιν Ἄδου μόνος,
Λαβὼν ἀνήλθε πολλὰ τῆς νίκης σκῦλα.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ

προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρὶς)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρὶς)

Εἶτα αὶ ζ' καὶ η' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητός, τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γυναῖκες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὀπίσω σου ἔδραμον· ὄν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων ἐζήτησαν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικόν, σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς, εὐηγγελίσαντο. (δίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητόν, τῶν Πατέρων Θεόν, καὶ ὑπερένδοξον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς ὄντως ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νύξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας, τῆς ἐγέρσεως οὕσα προάγγελος, ἐν ἣ τὸ ἄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς, πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Καταβασία.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ

μόνος εὐλογητός, τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Τό, Χριστὸς ἀνέστη... (τρὶς).

Τό, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... (ἅπαξ).

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ η'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἐορτῶν ἐορτή, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἣ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, τῆς θείας εὐφροσύνης, ἐν τῇ εὐσήμενῇ ἡμέρᾳ, τῆς ἐγέρσεως, βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσωμεν, ὑμνοῦντες αὐτόν, ὡς Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. (δίς)

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν
καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν
αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς σου Σιών καὶ ἴδε· ἰδοὺ γὰρ ἤκασί σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ δυσμῶν καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης καὶ ἐφᾶς τὰ τέκνα σου, ἐν σοὶ εὐλογοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ παντοκράτορ καὶ Λόγε καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν ὑποστάσει φύσις, ὑπερούσιε, καὶ ὑπέρθεε, εἰς σὲ βεβαπτίσαμεθα, καὶ σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν,
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον·

ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν
Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορ-
τῆ, καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἧ εὐ-
λογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τό, Χριστὸς ἀνέστη... (τρίς).

Τό, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς... (ἅπαξ).

**Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ἵτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί
σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγα-
λύνομεν.

**Καὶ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ
μετὰ τῶν μεγαλυναρίων.**

ᾠδὴ θ'. Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

**Μεγάλυνον ψυχὴ μου,
τὸν ἐθελουσίως,
παθόντα καὶ ταφέντα,
καὶ ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου.**

**Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἡ γὰρ
δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν
καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεο-
τόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.**

**Μεγάλυνον ψυχὴ μου,
τὸν ἐξαναστάντα,
τριήμερον ἐκ τάφου,
Χριστὸν τὸν ζωοδότην.**

**Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἡ γὰρ
δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν
καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεο-
τόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.**

Τροπάρια.

**Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα,
τὸ ζωόθυτον θῦμα,
ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων,
τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.**

ᾠ θείας! ᾧ φίλης! ᾧ γλυκυτάτης σου φωνῆς·
μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι,
μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί,
ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

**Σήμερον πᾶσα κτίσις,
ἀγάλλεται καὶ χαίρει,
ὅτι Χριστὸς ἀνέστη,
καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.**

ᾠ θείας! ᾧ φίλης! ᾧ γλυκυτάτης σου φωνῆς·
μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι,
μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί,
ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.**

**Μεγάλυνον ψυχὴ μου,
τῆς τρισυποστάτου,
καὶ ἀδιαίρετου
Θεότητος τὸ κράτος.**

ᾠ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ᾧ
Σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δί-
δου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ
ἀνεσπέρῳ, ἡμέρα τῆς Βασιλείας σου.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Χαῖρε Παρθένε χαῖρε·
χαῖρε εὐλογημένη·
χαῖρε δεδοξασμένη·**

σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

ᾠ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ᾧ
Σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δί-
δου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ
ἀνεσπέρῳ, ἡμέρα τῆς Βασιλείας σου.

Καταβασία.

Ὁ ἄγγελος ἐβόα, τῇ κεχαριτωμένῃ
ἀγνῇ Παρθένε χαῖρε,
καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε·

ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ
δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνετίλει. Χόρευε νῦν
καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεο-
τόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Τό, Χριστὸς ἀνέστη... (τρὶς).

Τό, Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς... (ἅπαξ).

Ἐἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρα-
νῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πα-
τρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον. Ἦχος β΄.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ
Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδάμ ἐγείρας
ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον. Πάσχα
τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον. (τρὶς)

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος α΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε
τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰ-
νεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμθ΄, ρμθ΄, ρν΄).

Ψαλμὸς ρμθ΄ (148).

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐ-
τόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ
τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶ-
πε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐ-
κτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶ-
να τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ πα-
ρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες
καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα κα-
ταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφό-
ρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἕρπετὰ καὶ πε-
τεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες
καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου,
ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ,
καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ΄ (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινὸν ἢ αἶνεσις αὐ-
τοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐ-
τόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βα-
σιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑ-
ψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσον-
ται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν,
καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν,

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγ-
μοὺς ἐν τοῖς λαοῖς,

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ', καὶ εἶτα τὰ δ' Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ σωτήριον Πάθος, καὶ δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, εἰρήνευσον ἡμῶν, τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς ὁ μόνος παντοδύναμος.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον ἀναστήσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, ἀξίωσον ἡμᾶς, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν, δοξάζοντες ὑμνοῦμέν σε, Χριστέ. Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρὶ. Ἐπαθεὶς ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ὑπέμεινας σταυρὸν. Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσης τὸν κόσμον, Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ' 2)

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν, σήμερον ἀναδέδεικται· Πάσχα καινόν, Ἅγιον· Πάσχα μυστικόν· Πάσχα πανσεβάσμιον· Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής· Πάσχα ἄμωμον· Πάσχα μέγα· Πάσχα τῶν πιστῶν· Πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν, τοῦ Παραδείσου ἀνοίξαν· Πάσχα πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3)

Δεῦτε ἀπὸ θεάς, γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν, χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ· τέρπου χόρευε, καὶ ἀγάλλου, Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μηνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. γ'. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. (ξζ' 4)

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστάσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε, τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε, τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Πάσχα τὸ τερπνόν· Πάσχα Κυρίου Πάσχα· Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· Πάσχα ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· ὃ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὧσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμπας Χριστός, τὰ γυναῖκα χαρᾶς ἔπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ
πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἴ-
πωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγ-
χωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω
βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνή-
μασι, ζῶν χαρισάμενος.

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ ΑΣΠΑΣΜΟΣ

Εἶτα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... ἐκ τρίτου, καὶ
ψάλλομεν τοῦτο πολλάκις, ἄχρις ἂν ἀσπά-
σονται οἱ ἀδελφοὶ ἀλλήλους· ὁ δὲ ἀσπασμὸς
γίνεται οὕτω·

Λαμβάνει ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ
ἵσταται πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ἁγίου Βήματος·
ὁ δὲ καθηγούμενος, ἐλθὼν καὶ ἀσπασάμενος
τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ τὸν ἱερέα, λαμβάνει
αὐτὸ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἵσταται ἐκ δε-
ξιῶν τοῦ ἱερέως. Εἶτα οἱ ἀδελφοὶ πάντες, κα-
τὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, ἀσπάζονται πρῶτον τὸ
ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἶτα τὸν ἱερέα καὶ τὸν κα-
θηγούμενον, καὶ ἵστανται κάκεινοι ἔνθα ἂν
τύχῃ, καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους.

Μετὰ γοῦν τὸν ἀσπασμὸν, ἀναγινώσκεται ὁ
κατηχητικὸς λόγος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ
Χρυσοστόμου παρὰ τοῦ ἡγουμένου, ἢ τοῦ
ἐκκλησιάρχου ἢ τοῦ ἱερέως· ἵστανται δὲ οἱ ἀ-
δελφοὶ ἅπαντες, καὶ ἐπακροῶνται τῆς ἀνα-
γνώσεως.

* Ὁ λόγος οὗτος ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάσσεται εἰς
τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, αὐτὴ δὲ εἶναι καὶ ἡ ὀρθή θέ-
σις του, διότι ἀποτελεῖ προετοιμασίαν διὰ τὴν θεϊαν
κοινωνίαν. Θὰ ἦτο λοιπὸν εὐχῆς ἔργον, νὰ ἐπαναφέ-
ρῃ αὐτὸν ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν ἀρχικὴν του θέσιν, δι-
ότι ἡ ἀνάγνωσις του μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν εἶναι
πρωθύστερος καὶ ἀνακόλουθος.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ λαμπροφόρον ἡμέραν
τῆς ἐνδόξου καὶ σωτηριώδους
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω τῆς
καλῆς ταύτης καὶ λαμπρᾶς πανηγύρεως. Εἴ
τις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς
τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴ τις ἔκαμε
νηστεύων, ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἴ
τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέ-
σθω σήμερον τὸ δίκαιον ὄφλημα. Εἴ τις μετὰ
τὴν τρίτην ἦλθεν, εὐχαρίστως ἑορτασάτω. Εἴ
τις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλ-
λέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιοῦται. Εἴ τις ὑστε-
ρησεν εἰς τὴν ἑνάτην, προσελθέτω, μηδὲν
ἐνδοιάζων. Εἴ τις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἐνδε-
κάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν βραδύτητα· φιλότιμος
γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, κα-
θάπερ καὶ τὸν πρῶτον. Ἀναπαύει τὸν τῆς ἐν-
δεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώ-
της. Καὶ τὸν ὑστερον ἐλεεῖ, καὶ τὸν πρῶτον
θεραπεύει. Κάκεινῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρί-
ζεται. Καὶ τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην
ἀσπάζεται. Καὶ τὴν πράξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρό-
θεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς
τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ πρῶτοι καὶ
δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι
καὶ πένητες, μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγ-
κρατεῖς καὶ ῥάθυμοι, τὴν ἡμέραν τιμήσατε.
Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐ-
φράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφή-
σατε πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέλθη
πεινῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου
τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ πλού-
του τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνεῖτω πενί-
αν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ Βασιλεία. Μηδεὶς ὀ-
δυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ
τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον·
ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς τοῦ Σωτῆρος ὁ θάνα-
τος. Ἔσβεσεν αὐτόν, ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμε-
νος. Ἔσκύλευσε τὸν Ἄδην, ὁ κατελθὼν εἰς
τὸν Ἄδην. Ἐπίκρανεν αὐτόν, γευσάμενον τῆς
σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας,

ἐβόησεν. Ὁ Ἄδης, φησίν, ἐπικράνθη, συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηγορήθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθηρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἔλαβε σῶμα, καὶ Θεῶ περιέτυχεν. Ἔλαβε γῆν, καὶ συνήντησεν οὐρανῶ. Ἔλαβεν, ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἔβλεπε. Ποῦ σου θάνατε τὸ κέντρον; ποῦ σου Ἄδη τὸ νῆκος; Ἀνέστη Χριστός, καὶ σὺ καταβέβλησαι. Ἀνέστη Χριστός, καὶ πεπτώκασι δαίμονες. Ἀνέστη Χριστός, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστός, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστός, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλομεν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου, καθάπερ πυρσός, ἐκλάμπασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ, θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν, τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος: Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς:

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός: Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμῶν ψάλλει τρις ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον:

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. γ'. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ' 24)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.**

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον
πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χα-
ρισάμενος.

Καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς εἰς μὲν τὸν α΄ στίχον ἐ-
νώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἰς δὲ τὸν β΄ εἰς
τὸ νότιον μέρος αὐτῆς, εἰς δὲ τὸν γ΄ εἰς τὸ ἀ-
νατολικόν, εἰς δὲ τὸν δ΄ εἰς τὸ βόρειον, εἰς δὲ
τὸ Δόξα Πατρὶ ἔμπροσθεν τῆς Προσκομιδῆς,
εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὖθις ἐνώπιον τῆς ἁγίας
Τραπέζης.

Τέλος ψάλλει πάλιν ὁ ἱερεὺς·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον
πατήσας,

Καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὕ-
μνου·

Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ ἱερεὺς ἐξέρχεται εἰς τὴν Ὁραϊαν Πύλην
καὶ θυμιᾷ τὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν.

* * *

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ
ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐ-
λέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας
τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν
καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δε-
ηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ
πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόν-
των ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονί-
ας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυ-
ρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπεὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονά-
χου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφό-
τητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρ-
χῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξη-
ράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν
στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας μονῆς ἢ τῆς
χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς)
πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων
ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρ-
πῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρί-
ου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦν-
των, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτη-
ρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψε-
ως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀει-
παρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ πα-
ραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύ-
νησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἡ δὲ τῆς λειτουργίας ἀκολουθία γίνεται τα-
χύτερον, καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς ἀντίφωνα.

* * *

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς τοῦ Πάσχα
Κυριακῆς, καὶ καθ' ὅλην τὴν διακαινήσιμον
ἐβδομάδα.

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. Ψαλμὸς ξε΄ (65).

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε΄ 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε΄ 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε΄ 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματι σου Ὑψιστε. (ξε΄ 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτήν·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β΄. ᾠχος β΄. Ψαλμὸς ξς΄ (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξς΄ 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξς΄ 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξς΄ 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξς΄ 8)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἰς ὄν τῆς ἁγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτήν·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων

μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠδὴ πλ. α΄. Ψαλμὸς ξζ΄ (67).

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ΄ 2)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ΄ 3)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. (ξζ΄ 3-4)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠδὴ β΄.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. (ξζ΄ 27) Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Εἶτα τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ᾠδὴ ὑπακοῆς. ᾠδὴ δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἰ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ * κατήλθες, ἀθάνατε, * ἀλλὰ τοῦ ἄδου * καθεῖλες τὴν δύναμιν * καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, * Χριστέ ὁ Θεός, * γυναιξὶ μυροφόροις * φθεγζάμενος· Χαίρετε, * καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις * εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι * παρέχων ἀνάστασιν.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,

Ὁ διάκονος: Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ α΄ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ.

ᾠδὴ πλ. α΄.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, * Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα. Ἐκ γ΄. Εἶτα·

Ὁ β΄ χορός: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ α΄ χορός: Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ β΄ χορός: Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊ-
α.

Ὁ διάκονος: Δύναμις.

Ὁ α΄ χορός: Δύναμις. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβα-
πτίσθητε,

Ὁ β΄ χορός: Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊ-
α.

Ὅταν συλλειτουργοῦν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ὁ
ῥυθμὸς ψάλλεται πεντάκις, ἤτοι δις ὑπὸ τῶν χορῶν, ἔ-
πειτα ὑπὸ τῶν ἱερέων, εἶτα ὑπὸ τοῦ α΄ χοροῦ καὶ πάλιν
ὑπὸ τῶν ἱερέων· καὶ μετὰ τοῦτο ὁ β΄ χορός· Δόξα
Πατρὶ κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Ἀπόστολον.

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης:

Προκείμενον.

Ἦχος πλ. δ΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλ-
λιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ΄
24)

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγα-
θός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ΄
1)

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμε-
νοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (ριζ΄ 4)

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.
(α΄ 1-8)

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάν-
των, ᾧ Θεόφιλε, ᾧ ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν
τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμε-
νος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου
οὗς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστη-
σεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν
πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκον-
τα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς
βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος πα-
ρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρί-
ζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ

πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐ-
βάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν
Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέ-
ρας.

Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέ-
γοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκα-
θιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπε δὲ
πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνους
ἢ καιροὺς οὗς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξου-
σία, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι
μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ
Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς
γῆς.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ρα΄ (101).

Στίχ. α΄. Σὺ, Κύριε, ἀναστάς οἰκτειρήσεις
τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν,
ὅτι ἦκει καιρὸς. (ρα΄ 14)

Στίχ. β΄. Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέ-
βλεψε, τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πε-
πεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθα-
νατωμένων. (ρα΄ 16)

Στίχ. γ΄. Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐ-
τοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλε-
ψεν. (ρα΄ 20)

Στίχ. δ΄. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν,
καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.
(ρα΄ 19)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεύς: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγί-
ου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (α΄ 1-17)

Ὁ λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς: Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς
τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν
ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένε-
το, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγο-
νεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς

τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτία φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.

Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον, ὃ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὃτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.**

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὃ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς), εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρα σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΔΕΗΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

Ὁ διάκονος λέγει τὰς ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεήσεις, τοῦ χοροῦ λέγοντος εἰς ἐκάστην τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Εὐξασθε, οἱ κατηχούμενοι, τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεηθῶμεν·

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ·

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας·

Αποκαλύψη αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης·

Ἐνώση αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καθολικῆ καὶ ἀποστολικῆ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Οἱ κατηγούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιήσας διὰ τοῦ ἰ. Εὐαγγελίου σταυρὸν ἐπὶ τοῦ εἰλητοῦ ἀποθέτει αὐτὸ εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς ἀγίας Τραπεζῆς καὶ ἐξαπλοῖ τὸ εἰλητόν.

Ὁ δὲ διάκονος λέγει·

Ὅσοι κατηγούμενοι προέλθετε· οἱ κατηγούμενοι προέλθετε· ὅσοι κατηγούμενοι προέλθετε· μὴ τις τῶν κατηγουμένων.

ΔΕΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Ὁ διάκονος·

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ πάλιν ὁ διάκονος·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΔΩΡΩΝ

Ψάλλεται ὁ χερουβικὸς ὕμνος·

Ἦχος α΄.

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες * καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι * τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, * πᾶσαν νῦν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, * Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὄλων ὑποδεξόμενοι, * ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου λέγει ὁ διάκονος·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὅμοίως καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ἐπεὶ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς προσκομιδῆς καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Ὁ χορός· Πατέρα, Υἱὸν * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, * Τριάδα ὁμοούσιον * καὶ ἀχώριστον.

Ὁ διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ προεστὸς ἀπαγγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Η ΑΓΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

Ὁ διάκονος· Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ α΄ χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ ἱερεύς·

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ὁ β΄ χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α΄ χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β΄ χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀπάρχεται τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς, ἐν τέλει λέγει ἐκφώνως·

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα καὶ λέγοντα.

Ὁ α΄ χορός· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβῶθ, * πλήρης ὁ οὐρανὸς * καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου. * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ δὲ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεύς, καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέροντες κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Ὁ β΄ χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, * σὲ εὐλογοῦμεν, * σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, * καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν μετὰ πάσης κατανύξεως εὐχεται, σφραγίζει τὰ τίμια δῶρα, εἶτα ἐπεύχεται καὶ θυμῶν τρις ἐκ γ΄ τὰ ἅγια λέγει ἐκφώνως·

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ χορὸς τὸν εἰρμὸν τῆς θ΄ ᾠδῆς. Ἦχος α΄.

Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· ἄγνη Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε· ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἄγνη, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεύς, καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ χορός· Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Καὶ δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Και ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ και Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ὁ χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

ΔΕΗΣΕΙΣ - Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ὁ διάκονος· Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι και ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. Ὁμοίως και εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ἐπὲρ τῶν προσκομισθέντων και ἁγιασθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον και ὑπερουράνιον και νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμνη ἡμῖν τὴν θεῖαν χάριν και τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως και τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς και ἀλλήλους και πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν και τὴν ἐκφώνησιν·

Και καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα και λέγειν·

Ὁ προεστὸς ἀπαγγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, και ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· και ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς και ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· και μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία και ἡ δύναμις και ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος τὴν εὐχὴν και τὴν ἐκφώνησιν·

Χάριτι και οἰκτιρμοῖς και φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ και ἀγαθῷ και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΥΨΩΣΙΣ - ΚΛΑΣΙΣ - ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται και προσκυνεῖ τρις λέγων καθ' ἑαυτόν· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ και ἐλέησόν με.

Εἶτα ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν.

Και ὁ ἱερεὺς ὑψῶν τὸν ἅγιον Ἄρτον ἐκφωνεῖ·

Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ὁ χορός· Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Και ψάλλει τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας·

Κοινωνικόν. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. (ἄνευ ἀλληλουῖα).

Ψάλλεται δὲ ἐκ τρίτου ἢ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων αὐτοῦ·

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς, Χριστέ, ἀναστάσεως. Σῶμα Χριστοῦ...

Δείπνω παραγέγονας ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος. Σῶμα Χριστοῦ...

Τότε και ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος, ψυχὰς ἀπαιτούμενος. Σῶμα Χριστοῦ...

Τότε καὶ Μαρία ἡ μυρίσασα εὐφράνθη, προσκυνήσασα Θεὸν πρὸ τοῦ μηνήματος. Σῶμα Χριστοῦ...

Εἶπατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος. Σῶμα Χριστοῦ...

Μετὰ τὴν μετάληψιν τῶν ἐν τῷ βήματι ὁ διάκονος ἐμβάλλει εἰς τὸ ἅγιον ποτήριον τὰς μερίδας τοῦ ἁγίου Ἄρτου καὶ ἐκφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν·

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Καὶ ὁ ἱερεὺς μεταδίδει εἰς ἕνα ἕκαστον διὰ τῆς λαβίδος.

Μετὰ δὲ τὴν θείαν μετάληψιν, εὐλογεῖ ὁ ἱερεὺς τὸν λαὸν λέγων·

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος πλ. α΄.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μηνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου, Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, * ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ὁ διάκονος·

Ὁρθοί· μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχαριστήριον εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·

Καὶ λέγων τοῦτο λαμβάνει τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ ποιήσας δι' αὐτοῦ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐπὶ τοῦ ἤδη διπλωθέντος εἰλητοῦ ἐπιτίθει αὐτὸ ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἱερεὺς· Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ χορός· Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξελθὼν τῆς Ὠραίας Πύλης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ τὴν εὐχὴν ταύτην·

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντάς ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, **πάλιν τό·**

Ἦχος πλ. α΄.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν καὶ λέγει χαμηλοφώνως τὴν εὐχὴν ἐν τῷ συστειλαί τὰ ἅγια καὶ τὴν ἐκφώνησιν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῆ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμόμου αὐτοῦ μητροῦ, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορές καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ* ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

* Τελεῖται κανονικῶς τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς. Πολλαχοῦ ὅμως —καὶ μάλιστα εἰς τὰς ἔδρας τῶν ἱερῶν Μητροπόλεων— τελεῖται πανηγυρικῶς ὀλίγον πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς Κυριακῆς.

Ἐὰν τύχοι τὸ Πάσχα ἀπὸ τῆς ΚΒ' Ἀπριλίου καὶ ἐξῆς, τότε κατὰ τὴν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Παρατίθεται ἐνταῦθα ἡ σχετικὴ διάταξις μετὰ τῶν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ψαλλομένων ὕμνων τοῦ ἁγίου.

(Τυπικὸν 23ης Ἀπριλίου, §§1-3).

ΕΝΑΡΞΙΣ

Ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπεζῆς μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλων μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος πλ. α΄.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ΄ 2)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ΄ 3)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. γ΄. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. (ξζ΄ 4)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ΄ 24)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ πάλιν ὁ ἱερεύς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,

Καὶ ὁ χορός·

Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εισιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται·

Ἐπὲρ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ· «Κύριε, ἐκέκραξα».

Ἦχος β΄.

Ψαλμὸς ρμ΄ (140).

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου· τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγεῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ, ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῥῶσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδοῶς μοι.

Ἴστῶμεν στίχους η´ και ψάλλομεν δ´ ἀναστάσιμα στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου και δ´ στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Τὰ ἀναστάσιμα. Ἦχος β´.

Ψαλμὸς ρκθ´ (129).

Στίχ. α´. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε· και ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Στίχ. β´. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ´ ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, και τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε. Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ, τὴν τριήμερον Ἑγερσιν.

Στίχ. γ´. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστι, και Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· και ἐν δόξῃ φοβερᾷ, και κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι κόσμον ὃν ἔπλασεν.

Στίχ. δ´. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα και ταφέντα, Ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, και ἔλεγε ταῖς γυναῖξί· Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀνέστη γὰρ καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος· διό σε προσκυνοῦμεν, τὸν μόνον ἀθάνατον. Ζωοδότα Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος δ´. Αὐτόμελον.

Στίχ. ε´. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν, ἀθλοφόρε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον, εὐφημοῦμέν σε· ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας, και ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς και κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στίχ. ς´. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, και πολλὴ παρ´ αὐτῷ λύτρωσις· και αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ῥωμαλέῳ φρονήματι, πεποithῶς ἠτομόλησας, ὡσπερ λέων ἔνδοξε, πρὸς τὴν ἄθλησιν, ὑπερορῶν μὲν τοῦ σώματος, ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος, τῆς ἀφθάρτου δὲ ψυχῆς, σοφῶς ἐπιμελούμενος, και κολάσεων, πολυτρόποις ιδέαις ἐπυρώθης, ὡς χρυσὸς κεκαθαρμένος, ἐπαπλασίως Γεώργιε.

Ψαλμὸς ρις´ (116).

Στίχ. ζ´. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τῷ Σωτῆρι συνέπαθες, και θανάτῳ τὸν θάνατον, ἐκουσίως ἔνδοξε, μιμησάμενος, συμβασιλεύεις λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδυσάμενος φαιδρᾶν, και τῷ σκήπτρῳ τῶν ἄθλων σου, ἐγκοσμούμενος, και στεφάνῳ τῆς νίκης διαπρέπων, ἀπεράντους εἰς αἰῶνας, μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Στίχ. ς´. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ´ ἡμᾶς, και ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα, περιφρούρησον· ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε· και ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὔροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσδραμῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ
και ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος πλ. β´.

Ἀξίως τοῦ ὀνόματος, ἐπολιτεύσω στρατιῶτα Γεώργιε· τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ, ἐπ´

ᾧμων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης, χερσωθεῖσαν γῆν, ἐκαλλιέργησας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκευίαν, τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, κλῆμα κατεφύτευσας· ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα, τοῖς ἐν πᾶσι τῇ οἰκουμένη πιστοῖς, καὶ Τριάδος γεωργός, δίκαιος ἀνεδειχθῆς. Πρέσβευε, δεόμεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον. Ἦχος β΄.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο, καταφλεγόμενη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στόλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος· ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ **Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.**

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος βαρῦς. Ψαλμὸς ος΄ (76).

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. (ος΄ 14-15)

Στίχ. α΄. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου. (ος΄ 15)

Τίς Θεὸς μέγας...

Στίχ. β΄. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. (ος΄ 11)

Τίς Θεὸς μέγας...

Στίχ. γ΄. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασιῶν σου. (ος΄ 12)

Τίς Θεὸς μέγας...

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός: Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (κ΄ 19-25)

Ὁ λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἃν τινων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἃν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

Θωμᾶς δὲ εἶς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐώρακαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐφόσον καθίσταται δυνατόν, ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰς ὠρισμένας περιόδους αὐτοῦ εἰς διαφόρους γλώσσας, ὡς εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς

ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτους λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

ΤΟ «ΚΑΤΑΞΙΩΣΟΝ»

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλονται τὰ ἀποστιχα ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ·

Ἦχος β΄.

Ἡ ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ, ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα ἱερὸν μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ἦχος πλ. α΄.

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ξζ΄ 2)

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν, σήμερον ἀναδέδεικται· Πάσχα καινόν, Ἅγιον· Πάσχα μυστικόν· Πάσχα πανσεβάσμιον· Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής· Πάσχα ἄμωμον· Πάσχα μέγα· Πάσχα τῶν πιστῶν· Πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν, τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν· Πάσχα πάντας ἁγιάζον πιστούς.

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ΄ 3)

Δεῦτε ἀπὸ θεάς, γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν, χαρὰς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ· τέρπου χόρευε, καὶ ἀγάλλου, Ἰερουσαλήμ, τὸν

Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. γ´. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. (ξζ´ 4)

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὗρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγζάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε, τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε, τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς.

Στίχ. δ´. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ριζ´ 24)

Πάσχα τὸ τερπνόν· Πάσχα Κυρίου Πάσχα· Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· Πάσχα ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· ὃ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὡσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμπας Χριστός, τὰ γύναια χαρᾶς ἔπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Τοῦ ἀγίου Γεωργίου. Ἦχος δ´. Στουδίτου.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν αἰδίμιον μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι, καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν, σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστήν, διαβῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον, Χριστόν τὸν Θεόν, καὶ σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆς ἐορτῆς. Ἦχος πλ. α´.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἰπόμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχορήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-

νάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἅπαξ.

Καὶ τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἀγίου.

Ἦχος δ´.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων, ὑπέρμαχος, τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ πάλιν τό·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτω θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὸς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἡ ἀπόλυσις διαλογικῶς·

Ὁ προεστὸς·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμόμου αὐτοῦ μητροῦ, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορές καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριήμερῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη (ὁ Κύριος).

Σημείωσις. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, κατὰ μὲν τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα τό, Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

* * * * *

ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καὶ καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα, μέχρι τοῦ Σαββάτου αὐτῆς, αἱ Ὁραὶ, τὰ Ἀπό-

δειπνα, καὶ τὸ Μεσονυκτικόν, τελεῖται οὕτως·

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ ἀναγνώστης· Χριστὸς ἀνέστη... (δίς)

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρίς)

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριὰμ καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθελγόμενος Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωροῦμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες, Χριστέ, μετὰ Πατρός καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσου ὠραιότερος ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστέ, ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε, τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις, πανάμωμε.

Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ ἱερεύς·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ πάλιν· Χριστὸς ἀνέστη... (τρὶς) καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω. Ἐπαναλαμβάνεται δὲ ἡ ἀκολουθία ἐκ τρίτου.

Εἰς δὲ τὸ Ἀπόδειπνον μόνον, μετὰ δὲ τὴν τρίτην ἐπανάληψιν λέγεται καὶ ἡ ἐπομένη

ΕΥΧΗ

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς ἀυγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσδε-

ξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσίας καὶ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις ἀγγέλοις σου· ὀπλισον ἡμᾶς ὀπλοῖς δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπεραν σὺν τῇ ἐπερχομένη νυκτὶ τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

Ὁ ἀναγνώστης· Χριστὸς ἀνέστη... (τρὶς).

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥΣ

Πρωτότυπον κείμενον

Τὸ Εὐαγγέλιον
(Ἰω. κεφ. κ' 19-25)

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Σοφία. Ὁρθοί.

Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πρόσχωμεν.

19 Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. 20 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

21 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καγὼ πέμπω ὑμᾶς. 22 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον· 23 ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινῶν κρατῆτε, κεκράτηνται.

24 Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. 25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

Ὀμηρικὴ διάλεκτος

Ἀπόδοσις ἀποδιδομένη εἰς τὸν Ὅσιον Νικόδημον τὸν Ἀγιορείτη

Ὅφρα κε νωιτέροισιν ἐν οὔασι πάγχυ
βάλωμεν,
Θέσφατον, ἡμερόεσσαν, ἀγνήν, Εὐάγγελον
ὄππα,
Μειλίξωμεν Ἄνακτα Θεόν, μέγαν,
οὐρανίωνα.
Ἰθυγενεῖς· Σοφίη.
Εὐαγγελίῳ κλύωμεν.

Εἰρήνη χαρίεσσ' ἐπ' ἀπείρονα δῆμον ἐσεῖται.

Ἐκ δ' ἄρ' Ἰωάνῳ, τόδ' ἔστι βροντογόνοιο.

Ἄλλ' ἄγετ' ἀτρεμέσι χρησμούς λεύσωμεν
ὀπωπαῖς.

Εὔτε δὴ ἠέλιος φαέθων ἐπὶ ἔσπερον ἦλθε.
Καὶ σκιάωντο ἀγυαί, ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρη,
Ἦματι ἐν πρώτῳ, ὅτε τύμβου ἄλτο Σαωτήρ,
Κληῖσταὶ δὲ ἔσαν θυρίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
Βλῆντο δὲ πάντες ὀχῆες εὐσταθέος μεγάροιο
Ἐνθα μαθηταί, ὁμοῦ τε ἀολλέες ἡγερέθοντο,
Μυρόμενοι θανάτῳ ἐπ' ἀεικέϊ Χριστοῦ
Ἄνακτος,
Καὶ χόλον ἀφραίνοντα Ἰουδαίων
τρομέοντες,
Ἦλυθε δὴ τότε Χριστὸς Ἄναξ θεοειδέϊ
μορφῇ
Ἔστη δ' ἐν μεσσάτῳ ἀναφανδόν, καὶ φάτο
μῦθον.

Εἰρήνη ὑμῖν φίλη, ἡσυχίη τ' ἐρατεινή.
Ὡς εἰπὼν, ἐπέδειξεν ἐὴν πλευρὴν ἠδὲ χεῖρας·
Γήθησαν δὲ μαθηταί, ἐπὶ ἴδον Εὐρυμέδοντα.

Τοὺς δ' αὖτις προσέειπεν Ἰησοῦς
οὐρανοφοίτης·
Εἰρήνη ὑμῖν φίλη, ἡσυχίη τ' ἐρατεινή·
Ὡς ἐμὲ πέμπει Πατήρ, ὃς ὑπέρτατα δώματα
ναίει,
ἽΩδ' ἐγὼ ὑμέας εἰς χθόνα πέμπω εὐρυόδειαν.
Ὡς ἄρα φωνήσας, μύσταις ἔμπνευσ'
ἀγορεύων·
Πνεῦμα δέχυσθ' ἅγιον φαεσίμβροτον,
ὑψιθόωκον·
ἽΩν μὲν ἀτασθαλίας θνητῶν ἀφέητ' ἐπὶ
γαῖαν,
Τοῖσιν ἧ που ἀφίενται ἐπ' οὐρανὸν
ἀστερόεντα,
ἽΩν δ' ἄρ' ἐπεσβολίας ὑπερφιάλων κρατέητε,
Τοῖσιν ἀλυκτοπέδης κεῖναι σθεναρῶς
κρατέονται.

Θωμᾶς δ' ὃ ἐπίκλησις ἅπασιν Δίδυμος
ἀκούειν,
Οὐχ ἅμα τοῖς ἄλλοις μύσταις πρὶν ὁμώροφος
ἔσκε,
Ἰησοῦς ὅτ' ἔβη εἴσω μελάθροιο ἐταίρων.
Ἰαχον οὖν ἄλλοι τούτῳ ἐρήρηες ἐταῖροι·
Εἶδομεν ὀφθαλμοῖσιν Ἰησοῦν
Παγκρατέοντα.
Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος Θωμᾶς προσέφησεν
ἀτειρῆς·
Ἰχνια ἦν μὴ ἴδω μετὰ χεῖρεσιν ἠλοτορήτης,
Δάκτυλον ἐμβάλω τε ἐκείνου ἔνδοθι χειρός,
Χεῖρά τ' ἐμὴν εἴσω πλευρῆς οἱ ρεῖα
βαλοίμην,
Οὔποτε ὑμετέροισι λόγοις κεφαλῇ
κατανεύσω.

Ἀττικὴ διάλεκτος

Εἰς μέτρον ιαμβικόν

Ἐπαξίως κλύωμεν ἀγίου ἔπους.
Ἄγωμεν ὠδὴν ἱκετήριον πάνυ
Ἦμῶν Ἄνακτι, δώμαθ' ὃς πόλου ἔχει.
Ὅρθῃ σοφίη! ἀγλαῶν ἐφετμέων
Εὐάγγελον νῦν οὔασιν θῶμεν γ' ὄπα.

Πάντεσσι χάρμα.

Ἐκ τῶν Ἰωάννοιο ῥητῶν ἐνθέων
Ἄκουσμα ὄντος τῶν πάνυ ψυχοσσών.

Σιγὴν τε πάντες σχῶμεν ἠδ' ἡσυχίην.

Ἦμος δ' ἄρ' ἔσκεν ὀψίη τῶν Σαββάτων,
Εὐτ' ἂν πυλάων κειτ' ὄχευς τανυσμένος,
Ἔσαν θ' ἐταῖροι ἔνθα δὴ βεβυσμένοι
Δέει μανίης Ἰσραὴλ θεοκτόνου,
Μέδων ποθεινὸς ἤλυθεν Παγκρατέων.
Τῆμός τε μέσσον ἴστατ' αὐδάων φίλοις,
Θαρσεῖτ' ὀπηδοί! χάρμ' ὑμῖν ἀνασσέτω.
Ἦ, καὶ φίλοισι φῆν' Ἄναξ τὰς ἐὰς χέρας,
Πλευρὴν τε θείην δεξιὴν τ' οὐταμένην.
Τοὶ δ' ὡς ἄνακτα εἶδον ὑψιβρεμέτην,
Ἄφαρ χάρησαν, νόσφι βάλλον τε τρόμον.

Αὐτίς δὲ τοῖσιν εἶπε πανσθενοῦς βίη,
Ἵμοφρονεῖτε! ἀσπάσαθ' ἡσυχίην.
Ἀπφὺς ὥσπερ ἴς ἔπεμψέ μ' ἐς χθόνα
Κἀγὼ φεραυγῶς ὑμμέας ὡς ἐς γ' ἔθνη.

Ἦ, καὶ ἄημα Πνεύματος Παναγίου
Ἦκεν γ' ἀπὸ στόματος ἄμβροτον μάλα,
Δέχνησθε, φήσας, Πνεῦμα θεῖον προφρόνως.
Ἵτου βροτῶν κεν ἀμπλακημάτων μένος
Λύσητε, τοῖσι ταῦτα συγγνώστ' ἄρ' πέλει.
Ἵν αὐταὶ δ' ἔμπης ἐνδέδενται ἐν γῆι,
-Τάων ἀσύγγνωστ' ἐν πόλῳ τε τυγχάνει.

Θωμᾶς δὲ τῶν δε, δίδυμος κεκλημένος,
Ἀπῆν, παρόντος Παμμέδοντος ἐν μέσῳ.
Φράζεσκεν οἱ ἔπειτα οἱ ἄλλοι φίλοι
Ἄνακτα Χριστὸν λεύσαμεν λαοσσών.
Ἄτὰρ μετηῦδα τοῖς λίην ἀραρότως,
Εἰ μή με λεύσω τρηῆσιν ἡλῶν δριμέων
Χερσίν, ποσίν τε Δεσπότης τετρημένοις,
Οὐλῆ τε τῶνδε δάκτυλ' αὐτὸν ἐμὰ φέρω.
Αὐτίς τε πλευρὴν χειρὰ γ' ἀκριβουμένην,
Ἦκιστα πίστιν ἐμμέων λόγοις ἔχω.

Νέα Ἑλληνική

**Κατὰ τὴν ἀπόδοση τῆς Ἀποστολικῆς
Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**

Ἵστε νὰ καταστοῦμε ἱκανοὶ
νὰ ἀκούσουμε τὸ Ἄγιο Εὐαγγέλιο,
ἄς ἱκετεύσουμε τὸν Κύριο, τὸν Θεὸν μας.

Σοφία. Ὁρθοί.

Ἄς ἀκούσουμε τὸ Ἄγιο Εὐαγγέλιο.

Εἰρήνη σὲ ὄλους.

Ἀπὸ τὸ κατὰ Ἰωάννη Ἄγιο Εὐαγγέλιο,
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄς προσέξουμε.

Κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης,
τῆς πρώτης ἐβδομάδος,
καὶ ἐνῶ οἱ πόρτες ἦσαν κλειστές,
ἐκεῖ πού ἦσαν συγκεντρωμένοι οἱ μαθηταί,
διότι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους,
ἦλθε ὁ Ἰησοῦς
καὶ στάθηκε εἰς τὸ μέσον καὶ τοὺς λέγει,
«Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας».
Ἵταν εἶπε αὐτό, τοὺς ἔδειξε τὰ χέρια του
καὶ τὴν πλευρὰν του.
Οἱ μαθηταὶ ἐχάρησαν διότι εἶδαν τὸν
Κύριον.

Ἵ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε πάλι,
«Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας.
Καθὼς ἔστειλε ἐμὲ ὁ Πατέρας
καὶ ἐγὼ στέλλω ἐσᾶς».
Ἵταν εἶπε αὐτὸ ἐφύσησε εἰς τὸ πρόσωπον καὶ
τοὺς λέγει,
«Λάβετε Πνεῦμα Ἄγιον,
ἐὰν κάποιων συγχωρήσετε τὶς ἁμαρτίες νὰ
εἶναι συγχωρημένες,
ἂν κανενὸς δὲν τὶς συγχωρήσετε, θὰ μείνουν
ἀσυγχώρητες».

Ἵ Θωμᾶς, ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὁ
ὀνομαζόμενος Δίδυμος,
δὲν ἦτο μαζί τους ὅταν ἦλθε ὁ Ἰησοῦς.
Τοῦ εἶπαν λοιπὸν οἱ ἄλλοι μαθηταί,
«Εἶδαμε τὸν Κύριο».
Αὐτὸς δὲ τοὺς εἶπε,
«Ἐὰν δὲν εἶδῶ εἰς τὰ χέρια του τὸ σημάδι
ἀπὸ τὰ καρφιά
καὶ δὲν βάλω τὸ δάκτυλό μου εἰς τὸ σημάδι
ἀπὸ τὰ καρφιά
καὶ δὲν βάλω τὸ χέρι μου εἰς τὴν πλευρὰν
του,
δὲν θὰ πιστέψω».

**Διάλεκτος Πόντου (ὡς λέγεται ἐν τῇ Ἱερᾷ
Μονῇ Ὁσίου Γρηγορίου Ἀγίου Ὁρους)**

19 Ὁ ἔβράδυνεν τὴν Κερεκὴ καὶ ἐνῶ τὰ

πόρτας τι σπιτι ὅθεν ἀπὲς ἔσαν οἱ μαθηταὶ τὸ πλέμεν ἃ σὸ φόβο τῶν Ἰουδαίων, ἔρθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐστάθην ἀπὲς σὴ μέσεν ἀτοῦν καὶ λέατσ· Εἰρήνη μετ' ἐσᾶς! **20** Καὶ ἃ σοῦ εἶπεν ἀτὸν ἔδειξεν σατοῦς τὰ σέρια καὶ τὰ καλάτια, ὅταν ἀέτσ εἶδαν ἀτὸν οἱ μαθηταὶ ἐχάραν.

21 Ἐὰν εἶπεν ἄτς ὁ Ἰησοῦς Εἰρήνη μετ' ἐσᾶς· ὅπως ἔστειλεν ἐμὲν ὁ Κύριτσ' μ' σὸν κόσμον ἄρα ἔτσ' θὰ στείλω καὶ ἐσᾶς. **22** Καὶ ἄς εἶπεν ἀτὸ ἐφύσισεν ἀτοῦς καὶ λέατς· Ἐπάρτε Πνεῦμα Ἅγιον, **23** σὲ εἰνοῦς ποῦ θὰς σχωρᾶτε τὰ ἀμαρτίας ἀτοῦν θὰ εἶναι σχωρεμὲν καὶ εἰνοῦς ποῦ κι θὰ σχωρᾶτε θὰ ἀπομένε ἀσχώροτοι.

24 Ὁ Θωμᾶς εἷς ἃ σὰ δώδεκα ἀποστόλ' τσ μετὸ παρόνεμαν Δίδυμος ὄντας ἔρθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔτον μετὰ τουνοῦς. **25** Ἔλεαν ἀτὸν οἱ ἄλλ' μαθηταί· ἐνταμώσαμεν καὶ εἶδαμεν μετὰ μάτιαν ἐμοῦν τὸν Κύριον. Λέατσ· ἂν καὶ λέπω σὰ χέρατ' τὰ νισάνια ἄσα καρφία καὶ ἂν καὶ θέκω τὸ δάχτυλό μ' ἀπὸν σὰ τὰ· καὶ ἂν κι θέκω τὸ χέριμ' ἀπὸν σὰ καλάτια κι θὰ πιστεύω.

Λατινιστί [Biblia Sacra Vulgata]

19 Cum esset ergo sero die illo una sabbatorum et fores essent clausae ubi erant discipuli propter metum Iudaeorum venit Iesus et stetit in medio et dicit eis pax vobis. **20** et hoc cum dixisset ostendit eis manus et latus gavisii sunt ergo discipuli viso Domino.

21 Dixit ergo eis iterum pax vobis sicut misit me Pater et ego mitto vos. **22** hoc cum dixisset insuflavit et dicit eis accipite Spiritum Sanctum. **23** quorum remisistis peccata remittuntur eis quorum retinueritis detenta sunt.

24 Thomas autem unus ex duodecim qui dicitur Didymus non erat cum eis quando venit Iesus. **25** dixerunt ergo ei alii discipuli vidimus Dominum ille autem dixit eis nisi videro in manibus eius figuram clavorum et mittam digitum meum in locum clavorum et mittam manum meam in latus eius non credam.

Ἰταλιστί [Italiano (it), Conferenza Episcopale]

19 Quella sera stessa, cioè quella domenica, dopo che le porte della casa dove stavano i discepoli erano state sbarrate per paura dei Giudei, ecco che Gesù stava in mezzo a loro. «Pace a voi!» li saluto, **20** detto questo mostro loro le mani ed il fianco. Che gioia per i discepoli rivedere il loro Signore!

21 Gesù ripeté: «Pace a voi! Come il Padre ha mandato me, anch'io mando voi». **22** Poi soffio su di loro, dicendo: «Ricevete lo Spirito Santo. **23** A chi perdonerete i peccati, saranno perdonati, a chi non li perdonerete, non saranno perdonati».

24 Quando Gesù si presento a loro, Tommaso detto il «Gemello», uno dei dodici, non era presente. **25** Gli altri gli riferirono: «Abbiamo visto il Signore!» Quello però rispose: «Se non vedo nelle sue mani il segno dei chiodi e non ci metto dentro il dito e non tocco con la mano il suo fianco, non ci credero!»

Γαλλιστί [Français (fr), Louis Segond]

19 Ce même dimanche, dans la soirée, les disciples étaient dans une maison dont ils avaient verrouillé les portes, parce qu'ils avaient peur des chefs des Juifs. Jésus vint: il se trouva là, au milieu d'eux, et il leur dit: - Que la paix soit avec vous! **20** Tout en disant cela, il leur montra ses mains et son côté. Les disciples furent remplis de joie parce qu'ils voyaient le Seigneur.

21 -Que la paix soit avec vous, leur dit-il de nouveau. Comme mon Père m'a envoyé, moi aussi je vous envoie. **22** Après avoir dit cela, il souffla sur eux et continua: -Recevez l'Esprit Saint. **23** Ceux à qui vous remettrez leurs péchés en seront effectivement tenus quittes; et ceux à qui vous les retiendrez en resteront chargés.

24 L'un des Douze, Thomas, surnommé le Jumeau, n'était pas avec eux lors de la venue de Jésus. **25** Les autres disciples lui dirent: -

Nous avons vu le Seigneur! Mais il leur répondit: -Si je ne vois pas la marque des clous dans ses mains, si je ne mets pas mon doigt à la place des clous, et si je ne mets pas la main dans son côté, je ne croirai pas.

Ἀγγλιστί [English (en), King James version]

19 Then the same day at evening, being the first day of the week, when the doors were shut where the disciples were assembled for fear of the Jews, came Jesus and stood in the midst, and saith unto them, Peace be unto you. **20** And when he had so said, he shewed unto them his hands and his side. Then were the disciples glad, when they saw the Lord.

21 Then said Jesus to them again, Peace be unto you: as my Father hath sent me, even so send I you. **22** And when he had said this, he breathed on them, and saith unto them, Receive ye the Holy Ghost: **23** Whose soever sins ye remit, they are remitted unto them; and whose soever sins ye retain, they are retained.

24 But Thomas, one of the twelve, called Didymus, was not with them when Jesus came. **25** The other disciples therefore said unto him, We have seen the Lord. But he said unto them, Except I shall see in his hands the print of the nails, and put my finger into the print of the nails, and thrust my hand into his side, I will not believe.

Γερμανιστί [Deutsch (de), Luther Bibel 1545]

19 Am Abend aber dieses ersten Tages der Woche, als die Jünger versammelt und die Türen verschlossen waren aus Furcht vor den Juden, kam Jesus und trat mitten unter sie und spricht zu ihnen: Friede sei mit euch! **20** Und als er das gesagt hatte, zeigte er ihnen die Hände und seine Seite. Da wurden die Jünger froh, dass sie den Herrn sahen.

21 Da sprach Jesus abermals zu ihnen: Friede sei mit euch! Wie mich der Vater gesandt hat, so sende ich euch. **22** Und als er das gesagt hatte, blies er sie an und spricht zu

ihnen: Nehmt hin den Heiligen Geist! **23** Welchen ihr die Sünden erlasst, denen sind sie erlassen; und welchen ihr sie behaltet, denen sind sie behalten.

24 Thomas aber, der Zwilling genannt wird, einer der Zwölf, war nicht bei ihnen, als Jesus kam. **25** Da sagten die andern Jünger zu ihm: Wir haben den Herrn gesehen. Er aber sprach zu ihnen: Wenn ich nicht in seinen Händen die Nägelmale sehe und meinen Finger in die Nägelmale lege und meine Hand in seine Seite lege, kann ich's nicht glauben.

Ὀλλανδιστί [Nederlands (nl), Het Boek]

19's Avonds zaten de discipelen bij elkaar. Zij hadden de deur op slot gedaan, omdat zij bang waren voor de Joden. Ineens was Jezus bij hen. «Vrede», zei Hij. **20** Zij zagen Zijn handen en Zijn zijde. Wat waren zij blij dat ze de Here zagen.

21 «Vrede!» zei Jezus. «Zoals de Vader Mij gestuurd heeft, zo stuur Ik jullie.» **22** Toen blies Hij Zijn adem over hen heen en zei: «Ontvang de Heilige Geest. **23** Wie jullie zijn zonden vergeven, is ervan verlost. Maar wie jullie het aanrekenen, moet zijn zonden dragen.»

24 Eén van de twaalf discipelen, Thomas (of Didymus) was er niet bij. **25** Toen de andere discipelen hem vertelden dat zij de Here hadden gezien, wilde hij het niet geloven. «Ik kan het pas geloven», zei hij, «als ik de wonden van de spijkers in Zijn handen zie en met mijn eigen hand voel dat Hij een wond in Zijn zij heeft!»

Ρωσσιστί [Русский (ru), Russian Synodal ver.]

19 В тот же первый день недели вечером, когда двери [дома], где собирались ученики Его, были заперты из опасения от Иудеев, пришел Иисус, и стал посреди, и говорит им: мир вам! **20** Сказав это, Он показал им руки и ноги и ребра Свои. Ученики обрадовались, увидев Господа.

21 Иисус же сказал им вторично: мир вам! как послал Меня Отец, [так] и Я посылаю вас. 22 Сказав это, дунул, и говорит им: примите Духа Святого. 23 Кому простите грехи, тому простятся; на ком оставите, на том останутся.

24 Фома же, один из двенадцати, называемый Близнец, не был тут с ними, когда приходил Иисус. 25 Другие ученики сказали ему: мы видели Господа. Но он сказал им: если не увижу на руках Его ран от гвоздей, и не вложу перста моего в раны от гвоздей, и не вложу руки моей в ребра Его, не поверю.

Σερβιστί

19 Увече тог првог дана седмице, кад су ученици били заједно, а врата закључана због страха од Јудеја, дође Исус и стаде међу њих па им рече: »Мир вама.« 20 Кад је то рекао, показа им своје руке и ребра, а ученици се обрадоваше што виде Господа.

21 Тада им он опет рече: »Мир вама. Као што је Отац послао мене, тако и ја шаљем вас.« 22 Рекавши то, дахну на њих и рече: »Примите Светога Духа. 23 Кома опростите грехе, опростени су; а коме не опростите, нису опростени.«

24 А Тома звани Близанац, један од Дванаесторице, није био с њима кад је Исус дошао. 25 Остали ученици му рекоше: »Видели смо Господа!« А он им рече: »Ако не видим ожилке од клинова на његовим рукама, и не ставим свој прст на место где су били клинови, и не ставим руку у његова ребра, нећу веровати.«

Βουλγαριστί [Български (bg), Bulgarian Bible]

19 А вечерта на същия ден, първия на седмицата, когато вратата на стаята, гдето бяха учениците, беше заключена поради страха от юдеите, Исус дойде, застава посред, и каза им: Мир вам! 20 И като рече това, показа им ръцете и ребрата Си.

И зарадваха се учениците като видяха Господа.

21 И Исус пак им рече: Мир вам! Както Отец изпрати Мене, така и Аз изпращам вас. 22 И като рече това, духна върху тях и им каза: Приемете Светия Дух. 23 На които простите греховете, простени им са, на които задържите задържани са.

24 А Тома, един от дванадесетте наречен Близнак, не беше с тях, когато дохожда Исус. 25 Затова другите ученици му казаха: Видяхме Господа. А той им рече: Ако не видя на ръцете Му раните от гвоздеите, и не туря ръката си в ребрата Му, няма да повярвам.

Σλαβονιστί (Slovo Zhizny)

19 Вечером в первый день недели, когда ученики собрались вместе и двери дома, где они находились, были закрыты из боязни перед иудеями, пришел Иисус. Он стал посреди них и сказал: - Мир вам! 20 Сказав это, Он показал им свои руки и бок. Увидев Господа, ученики обрадовались.

21 Иисус опять сказал им: - Мир вам! Как Отец послал Меня, так и Я посылаю вас. 22 С этими словами Он дунул на них и сказал: - Примите Духа Святого. 23 Кому вы простите грехи, тем они будут прощены, а на ком оставите грехи, на тех они останутся. Иисус является всем ученикам и Фоме

24 Фомы, которого еще называли Близнец, одного из двенадцати, не было с учениками, когда приходил Иисус. 25 И когда другие ученики сказали: - Мы видели Господа! - Фома ответил: - Пока я не увижу следов от гвоздей на Его руках, не коснусь их пальцем и не потрогаю рану в Его боку, я не поверю.

Σλοβενιστί [Slovincina (sk), Nádej pre každého]

19 V ten nedel'ný večer sa zhromaždili všetci jeho učeníci. Dvere mali zamknuté, lebo sa

báli Židov. Zrazu sa zjavil Ježiš, postavil sa doprostred miestnosti a pozdravil ich: Pokoj vám!» 20 Potom im ukázal rany na rukách a na boku. Aká to bola nesmierna radosť pre učeníkov, že znova vidia svojho Pána!

21 Ježiš im opäť povedal: Pokoj vám. Ako mňa poslal Otec, tak ja posielam vás.» 22 Potom dýchol na nich a povedal: Prijmite Svätého Ducha. 23 Komu odpustíte hriechy, tomu budú odpustené, komu ich neodpustíte, tomu odpustené nebudú.»

24 Tomáš, jeden z dvanástich učeníkov, prezývaný Dvojča, nebol pri tom, keď sa toto všetko stalo. 25 Ostatní mu rozprávali: Videli sme Pána!» Ale Tomáš pochybovačne odpovedal: Neuverím, kým neuvidím a neohmatám rany na jeho rukách a boku.»

Κροατιστί [Hrvatski (hr), Croatian Bible]

19 Te su se večeri prvoga dana u tjednu učenici sastali iza zaključanih vrata zbog straha od židovskih vođa kad odjednom među njih stane Isus. Pozdravi ih: 'Mir vama!' 20 Kad im je to rekao, pokaže im svoje ruke i bok. Učenici se razvesele kad ugledaju svojega Gospodina.

21 Isus im opet reče: 'Mir vama! Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas.' 22 Zatim dahne u njih i reče: 'Primate Svetoga Duha! 23 Kojima oprostite grijehe, oprošteni su im. Kojima ne oprostite grijehe, nisu im oprošteni.'

24 Jedan od Dvanaestorice, Toma zvani Blizanac, nije tada bio s drugima. 25 'Vidjeli smo Gospodina. 26 Nakon osam dana učenici su ponovno bili skupa. Taj je put s njima bio i Toma. Iako su vrata bila zatvorena, Isus stane među njih i pozdravi ih: 'Mir vama!'

Ισπανιστί [Español (es), Castilian]

19 Aquel mismo día primero de la semana, al caer la noche, se reunieron los discípulos. Tenían las puertas cerradas por temor a los dirigentes judíos, pero de pronto se presentó Jesús en medio de ellos y les dijo: ¡Paz a

vosotros! 20 Después les mostró las manos y el costado, y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Él siguió diciéndoles:

21 Del mismo modo que el Padre me envió, también yo os envío a vosotros. 22 En seguida sopló sobre ellos y les dijo: Recibid el Espíritu Santo. 23 A quienes perdonéis los pecados, les quedarán perdonados; pero a quienes no se los perdonéis, les quedarán sin perdonar.

24 Uno de los discípulos, Tomás el Dídimo, no se encontraba con los demás cuando Jesús se les presentó. 25 Ellos le contaron que habían visto al Señor, pero Tomás respondió: Solamente creeré si veo en sus manos las heridas de los clavos y las toco con mis dedos, y si toco con mi mano su costado abierto.

Πορτογαλιστί [Portugues (pt), Nova Versão]

19 Ao cair da tarde daquele primeiro dia da semana, estando os discípulos reunidos a portas trancadas, por medo dos judeus, Jesus entrou, pôs-se no meio deles e disse: «Paz seja com vocês!» 20 Tendo dito isso, mostrou-lhes as mãos e o lado. Os discípulos alegraram-se quando viram o Senhor.

21 Novamente Jesus disse: «Paz seja com vocês! Assim como o Pai me enviou, eu os envio». 22 E com isso, soprou sobre eles e disse: «Recebam o Espírito Santo. 23 Se perdoarem os pecados de alguém, estarão perdoados; se não os perdoarem, não estarão perdoados».

24 Tomé (chamado Dídimo), um dos Doze, não estava com os discípulos quando Jesus veio. 25 Os outros discípulos lhe disseram: «Vimos o Senhor!» Mas ele lhes disse: «Se eu não vir as marcas dos pregos nas suas mãos, não colocar o meu dedo onde estavam os pregos e não puser a minha mão no seu lado, não creerei».

Ρουμανιστί [Româna (ro), Romanian]

19 În seara acelei zile - prima zi din săptămână - în timp ce acolo unde erau

ucenicii ușile erau încuiate de frica iudeilor, Isus a venit, a stat în mijlocul lor și le-a zis: «Pace vouă!» **20** Spunând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Lui. Ucenicii s-au bucurat când L-au văzut pe Domnul.

21 Isus le-a zis din nou: «Pace vouă! Așa cum M-a trimis Tatăl pe Mine, așa vă trimit și Eu pe voi!» **22** Spunând aceasta, a suflat peste ei și le-a zis: «Primiți Duh Sfânt! **23** Celor cărora le veți ierta păcatele, vor fi iertate, iar celor cărora le veți ține, vor fi ținute.»

24 Însă Toma (unul dintre cei doisprezece, cel numit «Geamănul») nu era cu ei când a venit Isus. **25** Ceilalți ucenici i-au spus: «L-am văzut pe Domnul!», însă el le-a zis: «Dacă nu văd în mâinile Lui semnul cuielor, dacă nu pun degetul meu în semnul cuielor și dacă nu pun mâna mea în coasta Lui - nu voi crede!»

Νορβηγιστί [Norsk (no), Levande Bibeln]

19 Den kvelden møttes disiplene bak stengte dører. De var redd for de jødiske lederne. Da stod Jesus plutselig iblant dem. Etter å ha hilst på dem, **20** viste han dem sine hender og sin side. Disiplene ble veldig glade da de så Jesus!

21 Han talte igjen til dem og sa: «Som Faderen har sendt meg, slik sender også jeg dere.» **22** Så pustet han på dem og sa: «Ta imot den Hellige Ånd. **23** Hvis dere tilgir noen deres synd, så er de tilgitt. Hvis dere nekter å tilgi, er de ikke tilgitt.»

24 En av disiplene, Tomas, **25** tvillingen, var ikke til stede sammen med de andre. **25** Da de fortalte: «Vi har sett Herren,» svarte han: «Hvis jeg ikke får se naglemerket i hendene hans og stikke hånden i hans side, vil jeg ikke tro.»

Σουηδιστί [Svenska (sv), Levande Bibeln]

19 På kvällen samma dag samlades lärjungarna bakom stängda dörrar av rädsla för de judiska ledarna. Då stod plötsligt Jesus mitt ibland dem och sa till dem: Frid vare

med er! **20** Så visade han dem sina händer och sin sida. Och deras glädje visste inga gränser när de såg sin Herre igen.

21 Han talade till dem och sa: Som Fadern har sänt mig, så sänder också jag er. **22** Sedan andades han på dem och sa till dem: Ta emot den helige Ande. **23** Om ni förlåter någons synder så är de förlåtna, men om ni vägrar att förlåta dem så blir de inte förlåtna.

24 En av lärjungarna, Tomas Tvillingen, hade inte varit med vid detta tillfälle. **25** När de gång på gång berättade för honom: Vi har sett Herren, svarade han: Jag tror det inte förrän jag med egna ögon ser hålen efter spikarna i hans händer. Och jag vill ta på dem med mina fingrar, och med min hand vill jag röra vid såren i hans sida. Annars kan jag inte tro.

Φινλανδιστί [(fi)]

19 Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, opetuslapset olivat illalla koolla lukittujen ovien takana, sillä he pelkäsivät juutalaisia. Yhtäkkiä Jeesus seiso i heidän keskellään ja sanoi: «Rauha teille» **20** Tämän sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Ilo valtasi opetuslapset, kun he näkivät Herran.

21 Jeesus sanoi uudelleen: «Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minä teidät.» **22** Sanottuaan tämän hän puhalsi heitä kohti ja sanoi: «Ottakaa Pyhä Henki. **23** Jolle te annatte synnit anteeksi, hänelle ne ovat anteeksi annetut. Jolta te kiellätte anteeksiannon, hän ei saa syntejään anteeksi.»

24 Yksi kahdestatoista opetuslapsista, Tuomas, josta käytettiin myös nimeä Didymos, ei ollut muiden joukossa, kun Jeesus tuli. **25** Toiset opetuslapset kertoivat hänelle: «Me näimme Herran.» Mutta Tuomas sanoi: «En usko. Jos en itse näe naulanjälkiä hänen käsissään ja pistä sormeani niihin ja jos en pistä kättäni hänen kylkeensä, minä en usko.»

Δανιστί [Dansk (da), Dette er Biblen på]

dansk]

19 Da det nu var Aften på den samme Dag, den første Dag i Ugen, og Dørene der, hvor Disciplene opholdt sig, vare lukkede af Frygt for Jøderne, kom Jesus og stod midt iblandt dem, og han siger til dem: «Fred være med eder!» 20 Og som han sagde dette, viste han dem sine Hænder og sin Side. Så bleve Disciplene glade, da de så Herren.

21 Jesus sagde da atter til dem: «Fred være med eder! Ligesom Faderen har udsendt mig, således sender også jeg eder.» 22 Og da han havde sagt dette, åndede han på dem, og han siger til dem: «Modtager den Helligånd! 23 Hvem I forlade Synderne, dem ere de forladte, og hvem I nægte Forladelse, dem er den nægtet.»

24 Men Thomas, hvilket betyder Tvilling, en af de tolv, var ikke hos dem, da Jesus kom.

25 De andre Disciple sagde da til ham: «Vi have set Herren.» Men han sagde til dem: «Uden jeg får set Naglegabet i hans Hænder og stikker min Finger i Naglegabet og stikker min Hånd i hans Side, vil jeg ingenlunde tro.»

Ἰσλανδιστί [Íslenska (is), Icelandic Bible]

19 Um kvöldið þennan fyrsta dag vikunnar voru lærisveinarnir saman og höfðu læst dyrum af ótta við Gyðinga. Þá kom Jesús, stóð mitt á meðal þeirra og sagði við þá: «Friður sé með yður!» 20 Þegar hann hafði þetta mælt, sýndi hann þeim hendur sínar og síðu. Lærisveinarnir urðu glaðir, er þeir sáu Drottin.

21 Þá sagði Jesús aftur við þá: «Friður sé með yður. Eins og faðirinn hefur sent mig, eins sendi ég yður.» 22 Og er hann hafði sagt þetta, andaði hann á þá og sagði: «Meðtakið heilagan anda. 23 Ef þér fyrirgefið einhverjum syndirnar, eru þær fyrirgefna. Ef þér synjið einhverjum fyrirgefningar, er þeim synjað.»

24 En einn af þeim tólf, Tómas, nefndur tvíburi, var ekki með þeim, þegar Jesús kom.

25 Hinir lærisveinarnir sögðu honum: «Vér höfum séð Drottin.» En hann svaraði: «Sjái ég ekki naglaförin í höndum hans og geti sett fingur minn í naglaförin og lagt hönd mína í síðu hans, mun ég alls ekki trúa.»

Українська [Українська (uk), Ukrainian Bible]

19 Того ж дня дня першого в тижні, коли вечір настав, а двері, де учні зібрались були, були замкнені, бо боялись юдеїв, з'явився Ісус, і став посередині, та й промовляє до них: Мир вам! 20 І, сказавши оце, показав Він їм руки та бока. А учні зраділи, побачивши Господа.

21 Тоді знову сказав їм Ісус: Мир вам! Як Отець послав Мене, і Я вас посилаю! 22 Сказавши оце, Він дихнув, і говорить до них: Прийміть Духа Святого! 23 Кому гріхи простите, простяться їм, а кому затримаєте, то затримаються!

24 А Хома, один з Дванадцятьох, званий Близнак, із ними не був, як приходив Ісус. 25 Інші ж учні сказали йому: Ми бачили Господа!... А він відказав їм: Коли на руках Його знаку відцвяшного я не побачу, і пальця свого не вкладу до відцвяшної рани, і своєї руки не вкладу до боку Його, не ввірю!

Тσεχисті [Čeština (cs), Slovo na cestu]

19 Téhož dne večer byli učedníci pohromadě za zamčenými dveřmi, protože se báli, že teď přijdou Židé na ně. Pojednou stál Ježíš mezi nimi a řekl: «Pokoj vám!» 20 Potom jim ukázal rány v rukou a v boku. To byla radost pro učedníky, že zase vidí svého Pána!

21 Ježíš opakoval: «Pokoj vám!» a pokračoval: «Otec vyslal mne a já vysílám vás.» 22 Dýchl na ně a řekl: «Přijměte svatého Ducha! 23 Komu budete zvěstovat odpuštění hříchů a přijme je, tomu bude odpuštěno. Komu tu zvěst zadržíte, zůstává ve svém hříchu.»

24 Toho večera chyběl mezi učedníky Tomáš, kterému přezdívali Dvojče. 25

Ostatní mu o setkání s Ježíšem vyprávěli, ale on pochyboval: «Neuvěřím, dokud nevidím a neohmatám rány na jeho rukou a boku.»

Οὐγγριστί [Mayar (hu), Hungarian KĀ;roli]

19 Mikor azért estve vala, azon a napon, a hétnek első napján, és mikor az ajtók zárva valának, a hol egybegyűltek vala a tanítványok, a zsidóktól való félelem miatt, eljövö Jézus és megállá a középen, és monda nékik: Békesség néktek! 20 És ezt mondván, megmutatá nékik a kezeit és az oldalát. Örvezdezenék azért a tanítványok, hogy látják vala az Urat.

21 Ismét monda azért nékik Jézus: Békesség néktek! A miként engem küldött vala az Atya, én is akképen küldelek titeket. 22 És mikor ezt monda, rájuk lehelle, és monda nékik: Vegyetek Szent Lelket: 23 A kiknek bűneit megbocsátjátok, megbocsátatnak azoknak; a kikéit megtartjátok, megtartatnak.

24 Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, a kit Kettősnek hívtak, nem vala ő velök, a mikor eljött vala Jézus. 25 Mondának azért néki a többi tanítványok: Láttuk az Urat. Ő pedig monda nékik: Ha nem látom az ő kezein a szegek helyeit, és be nem bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, és az én kezemet be nem bocsátom az ő oldalába, semmiképen el nem hiszem.

Κρηολιστί [Kreyol (cpf), Hatian Creole Version]

19 Menm jou dimanch sa a, nan aswè, disip yo te reyini nan yon kay. Yo te fèmen pòt yo akle paske yo te pè jwif yo. Jezi vini, li kanpe nan mitan yo, li di yo: benediksyon Bondye sou nou tout! 20 Apre li fin di yo sa, li moutre yo de pla men l' ak bò kòt li. Disip yo pa t' manke kontan lè yo wè Seyè a.

21 Jezi di yo ankò: benediksyon Bondye sou nou tout! Menm jan Papa a te voye m' lan, se konsa m' ap voye nou tou. 22 Apre pawòl sa yo, li soufle sou yo, li di yo: Resevwa Sentespri. 23 Moun n' a padone peche yo, y' a resevwa padon vre. Moun n' a refize padone,

yo p' ap resevwa padon.

24 Men, twouve Toma, yonn nan douz disip yo ki te rele Jimo, pa t' la avèk yo lè Jezi te vini an. 25 Lòt disip yo di li: Nou wè Seyè a. Men, Toma reponn yo: Si m' pa wè mak klou yo nan pla men l', si m' pa mete dwèt mwèn nan plas kote klou yo te ye a, si m' pa mete men m' nan bò kòt li, mwèn p' ap kwè.

Ἀλβανιστί [Shqip (sq), Albanian Bible]

19 Pastaj në mbrëmje të po asaj dite, dita e parë e javës, ndërta dyert e vendit ku qenë mbledhur dishepujt ishin të mbyllura nga frika e Judenjve, erdhi Jezusi dhe u prezantua në mes tyre dhe u tha atyre: "Paqja me ju!". 20 Dhe, si i tha këto, u tregoi atyre duart e veta dhe brinjën. Dishepujt pra, kur e panë Zotin, u gëzuan.

21 Pastaj Jezusi u tha atyre përsëri: "Paqja me ju! Sikurse më ka dërguar mua Ati, ashtu unë po ju dërgoj ju". 22 Dhe, si tha këto fjalë, hukati mbi ta dhe tha: "Merrni Frymën e Shenjtë! 23 Kujt do t'ia falni mëkatet, do t'i jenë falur, kujt do t'ia mbani, do t'i jenë mbajtur".

24 Por Thomai, i quajtur Binjaku, një nga të dymbëdhjetët, nuk ishte me ta kur erdhi Jezusi. 25 Dishepujt e tjerë, pra, i thanë: "Kemi parë Zotin". Por ai u tha atyre: "Po nuk e pashë në duart e tij shenjën e gozhdave, dhe po nuk e vura gishtin tim te shenja e gozhdëve dhe dorën time në brinjën e tij, unë nuk do të besoj".

Τουρκιστί [(tr)]

19 Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrencilerin Yahudilerden korkusu nedeniyle buldukları yerin kapıları kapalıyken İsa geldi, ortalarında durup onlara, «Size esenlik olsun!» dedi. 20 Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Rab'bi görünce sevindiler.

21 İsa yine onlara, «Size esenlik olsun!» dedi. «Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizigönderiyorum.» 22 Bunu söyledikten sonra onların üzerine üfleyerek, «Kutsal

Ruh'u alın!» dedi. 23 «Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır.»

24 Onikilerden biri, İkiz[ğğ] diye anılan Tomas, İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi. 25 Öbür öğrenciler ona, «Biz Rab'bi gördük!» dediler. Tomas ise, «O'nun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine parmağımla dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam» dedi.

Αραβιστί [العربية (ar), Arabic Life Application Bible]

19 مِنَ الْأَوَّلِ الْيَوْمِ وَهُوَ الْيَوْمِ، ذَلِكَ مَسَاءَ حَلَّ وَلَمَّا خَوْفًا أَبْوَابَهُ أَغْلَقُوا بَيْتٍ فِي مُجْتَمَعِينَ التَّلَامِيذُ كَانَ الْأُسْبُوعِ، «إِلَيْكُمْ سَلَامٌ»: قَائِلًا وَسَطَهُمْ يَحْضُرُ يَسُوعُ وَإِذَا الْيَهُودِ، مِنْ إِذِ التَّلَامِيذُ فَفَرِحَ وَجَنَّبَهُ، يَدِيهِ أَرَاهُمْ هَذَا، قَالَ وَإِذِ الرَّبِّ أَبْصَرُوا.

21 أَرْسَلَنِي، الْآبَ أَنْ كَمَا إِلَيْكُمْ سَلَامٌ: يَسُوعُ لَهُمْ فَقَالَ «أَقْبَلُوا»: لَهُمْ وَقَالَ فِيهِمْ وَنَفَخَ هَذَا قَالَ 22 «أَنَا أَرْسَلُكُمْ وَمَنْ لَهُمْ، غُفِرَتْ خَطَايَاهُمْ غَفَرْتُمْ مَنْ 23 الْفُؤَسَ الرُّوحِ «!أَمْسِكْتَ خَطَايَاهُمْ، أَمْسَكْتُمْ»

24 الْمَعْرُوفُ وَهُوَ عَشْرَ، الْاِثْنَيْ التَّلَامِيذُ أَحَدَ ثَوْمًا، وَلَكِنَّ لَهُ فَقَالَ 25 يَسُوعُ حَضَرَ حِينَ التَّلَامِيذِ، مَعَ يَكُنْ لَمْ بِالتَّوَامِ، لَا كُنْتُ إِنَّ: فَأَجَابَ «!الرَّبِّ رَأَيْنَا إِنَّنَا»: الْآخَرُونَ التَّلَامِيذُ مَكَانٍ فِي إِصْبَعِي وَأَضَعُ يَدِيهِ، فِي الْمَسَامِيرِ أَثَرَ أَرَى، «!أَوْ مِنْ فَلَا جَنِبِهِ، فِي يَدِي وَأَضَعُ الْمَسَامِيرِ»

Κινεζιστί [汉语 (zh), Chinese Union ver]

19 那日（就是七日的第一日）晚上、門徒所在的地方、因怕猶太人、門都關了。耶穌來站在當中、對他們說、願你們平安。20 說了這話、就把手和肋旁、指給他們看。門徒看見主、就喜樂了。

21 耶穌又對他們說、願你們平安。父怎樣差遣了我、我也照樣差遣你們。22 說了這話、就向他們吹一口氣、說、你們受聖靈。23

你們赦免誰的罪、誰的罪就赦免了。你們留下誰的罪、誰的罪就留下了。

24 那十二個門徒中、有稱為低土馬的多馬。耶穌來的時候、他沒有和他們同在。25 那些門徒就對他說、我們已經看見主了。多馬卻說、我非看見他手上的釘痕、用指頭探入那釘痕、又用手探入他的肋旁、我總不信。

Ιαπωνιστί [(jp)]

19. その日、すなわち週の初めの日の夕方のことであった。弟子たちがいた所では、ユダヤ人を恐れて戸がしめてあったが、イエスが来られ、彼らの中に立って言われた。「平安があなたがたにあるように。」

20. こう言ってイエスは、その手とわき腹を彼らに示された。弟子たちは、主を見て喜んだ。

21. イエスはもう一度、彼らに言われた。「平安があなたがたにあるように。」

父がわたしを遣わしたように、わたしもあなたがたを遣わします。」

22. そして、こう言われると、彼らに息を吹きかけて言われた。「聖靈を受けなさい。23. あなたがたがだれかの罪を赦すなら、その人の罪は赦され、あなたがたがだれかの

罪をそのまま 残すなら ,
それはそのまま 残ります . 」

24. 十二弟子のひとりで , デドモ と
呼ばれる トマス は , イエス が
來られたときに ,
彼らといっしょにいなかった . 25.
それで ,ほかの 弟子たちが
彼に「私たちは 主を 見た . 」と
言った . しかし , トマス は
彼らに「私は , その 手に 釘の 跡を
見 , 私の 指を 釘のところに 差し
入れ , また 私の 手をそのわきに 差し
入れてみなければ , 決して
信じません . 」と 言った .

Κορεατιστί [한국 (ko), Korean Bible]

19 이 날 곧 안 식 후 첫 날 저녁 때 에 제
자 들 이 유 대 인 들 을 두 려 워 하 여 모
인 곳 에 문 들 을 달 았 더 니 예 수 께 서
오 사 가 운 데 서 서 가 라 사 대 `너 희 에
게 평 강 이 있 을 지 어 다 !` 20 이 말 씀 을
하 시 고 손 과 옆 구 리 를 보 이 시 니 제
자 들 이 주 를 보 고 기 뻘 하 더 라

21 예 수 께 서 또 가 라 사 대 `너 희 에 게
평 강 이 있 을 지 어 다 ! 아 버 지 께 서 나
를 보 내 신 것 같 이 나 도 너 희 를 보 내
노 라` 22 이 말 씀 을 하 시 고 저 희 를 향
하 사 숨 을 내 쉬 며 가 라 사 대 `성 령 을
받 으 라 !` 23 너 희 가 누 죄 든 지 사 하 면
사 하 여 질 것 이 요 누 죄 든 지 그 대 로
두 면 그 대 로 있 으 리 라` 하 시 니 라

24 열 두 제 자 중 에 하 나 인 디 두 모 라
하 는 도 마 는 예 수 오 션 을 때 에 함 께
있 지 아 니 한 지 라 25 다 른 제 자 들 이
그 에 게 이르 되 `우 리 가 주 를 보 았 노
라` 하 니 도 마 가 가 로 되 `내 가 그 손 의
못 자 국 을 보 며 내 손 가 락 을 그 못 자
국 에 넣 으 며 내 손 을 그 옆 구 리 에 넣
어 보 지 않 고 는 믿 지 아 니 하 겠 노 라`
하 니 라

**Εἰς διαφόρους γλώσσας,
δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων.
(ἐκ παλαιῶν ἐκδόσεων)**

ΣΛΑΒΟΡΩΣΣΙΣΤΙ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι...

Ἰσοποδοπίτισε νὰμ σλίσανι γιοῦ σφετάγο
Εὐάγγελια Γόσποδα Πόγα μόλημ.

Софія ὀρθοί.

Πρεμούδροστ πρόστιοῦσλίσιμ σφετάγο
Εὐάγγελια.

Εἰρήνη πᾶσι.

Μίρβ σιγέμ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἦτ Ἰωάννα σφετάγο Εὐαγγέλια τζένια.

Πρόσχωμεν.

Βόνμεμ.

Οὔσης ὀψίας.

Σούστου πόζδιε βδέν τόϊ βογεδίνο ὄτσουποτ,
ἴδβρεμ ζὰτ βορέννιμ, ἰδιέζε παγιάχο
οὐτζενιτζι ἰγεγὸ σόπρανι στράχα ράδι
Ἰουδέϊσκα, πριΐδε Ἰησοῦς, ἰσὰ ποσρεδιγέ,
ἰγλαγόλα ἰμ μίρβαμ.

Καὶ τοῦτο εἰπόν.

Ἰσιγέ ρέκ, ποκαζά, ἰμ ρούτσιε ἰνόζιε ἰρέπρα·
σβοεὰ βοσράδο βασασέ, ζέ οὐτζε νιτζι
βιδιγέβ σέ Γόσποδα.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς.

Ρετζέ ζέ ἴμ Ἰησοῦς πάκι, μίρβαμ, γιάκοζε ποσλά μιγιά Ὅτετς ιέζ ποσελάιο βί, ἴσιγ ρέκ δοῦνο ἰγλαγόλαιμ πριῖμίτε δουχ σφιάτ ἴμζε ὄτκουσιτέ, κρεχί, ὄτ πούστετσια ἴμ ἴμζε δερζιτέ, δέρ, ζάτσε.

Θωμᾶς δὲ εἶς ἐκ τῶν δώδεκα.

Θωμᾶ ζέ γεδὶν ὄτ δβανάδεσιατε γλαγόμεμι πλινέτς νεπιγετου σνίμι, γεκδὰ πριῖδε Ἰησοῦς γλαγόλαχου ζέ γεμου δρουζοῦ οὐτζενιτσι, βίδιγεχομ Γόσποδα.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς.

Ὅνζε ρετζέ ἴμ ἄστε νεβίζου ναρούκου γεγό, γιάζβ κβοζδίνια ἰβλοζού, ρούκου μογιου βρέπρα γεγὸ νεμου βιέρι.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΣΤΙ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι.

Ἰόσποδόπιτισε νὰ μ ὀλίσανιγιου σφετάβο
Εὐαγγέλια Γόσποδα Πόγα μόλιμ.

Σοφία ὀρθοί.

Μίρβ βσιγέμ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ὅτ Ἰωάννα σφετάγο Εὐαγγέλια τζένια.

Πρόσχωμεν.

Βόνμεμ.

Οὔσης ὀψίας.

Κατοπέσε κῆσκο βετζερτά, φτόγεδεν πέρβιετνὰ σεμιτίσα τὰ ἰβρατάτα πέχα, ζακλούτζνι τάμο, κδέτο πέχα οὐτζενιτζί, τὲ νέκοβι σόπρανι ζαραδι στραχάτ Ἰουδέϊσκι. δοῖδὲ Ἰησοῦς, ἰ ζαστανὰ νὰ σρέδ, ἰ ρετζέ ἴμ, μίρβαμ.

Καὶ τοῦτο εἰπών.

Ἰτοβὰ κατὲ ρετζέ ποκαζὰ ἰμρατζέ τὲ ἰ νόζε τε, ἰ ρέπρα τὰ σὶ ἄ οὐτζενιτζιτὲ σὲ βοζράδοβαχα κατὸ βίδεχα Γόσποδα.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς.

Ἄ Ἰησοῦς ἴμ ρέτζε πάκι, μίρ βάμ. Κακβότο μὲ πρατὶ Ὅτέτο, ἰ ἄζ βὶ πράσταμ· ἰ κατὸ ρέτζε τοβά, δούχνα, ἰ ρέτζε ἴμ· πρημηῆτε δουχ σβιάτ· νὰ κουῖτο προστίτε κρεχοβὲ τέ, στὲ δὰ ἴμ σὲ πρόστατ, ἄ νάκκοῖτο δερζίτε στὲ

δὰ σὲ δαρζάτ.

Θωμᾶς δὲ εἶς ἐκ τῶν δώδεκα.

Ἄ Θωμᾶ, γεδὶν ὄ δβανάτισετε, κόῖτο στὲ γοβόρι πλιζνέτς, νὲ πέσε τάμο, σασνιχ κογάτο δοῖδε Ἰησοῦς. Ἰ γὸ βόρεχα μου δρούγι τε οὐτζεντζὶ βίδεχα Γόσποδα.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς.

Ἄ τοῖ ἴμ ρετζέ, ἀκὸ νὲ βίδιμ να ρεκί του σοι ράνι τε ὄτ κβόζδεῖ τε, ἰ νὲ τούριμ πράστατρ μὴ βράνι τὲ κβόζνι ἰνὲ τούριμ ρακάτα μογιὰ βρεπράτα μου, νὲ στέμ δ' α ποβιέροβαμ.

ΑΛΒΑΝΙΣΤΙ

Οὔσης ὀψίας...

Δάγι πρέμα σὶ οὐ ἔρ ἀτὲ δίτε τὲ στούνε, κὲ ἰς δίτα ἐπάρε ἐγιά βεσὲ κὲ κένε ἐδὲ διούερτε πιούλτουρε, τὲκ κένε πλέδουρε μαθητήγγν τε γκα φρίκα ἐ Ἰουδδαίνεβετ, ἔρδι Ἰησοῦ ἰ κεντερόγι ντε μὲς τὲ τιούρε, ἐ οὐ θότε πᾶκι ἐδασουρι πιγιού.

Ἐ σὶ οὐθὰ κετὸ οὐ δεφτέου δούαρτε, ἐδὲ πρίνν' ἐτίγι, οὐ γκεζούανε μαθητίγγτε σὲ πάνε ζότνε.

Καὶ τοῦτο εἰπών...

Πιρσερι οὐ θότε Ἰησοῦγι ἀτιούρε, πάκι ἐ δασουρι πίγιου σίνδερ κουρ μὲ δερκοῖ μούα ἰμάτε οὐ τεργκόγγ ἐδὲ οὔνε γιοῦβε.

Καὶ εἶπεν αὐτοῖς...

Ἐ μὲ τὲ θένε κετὸ φρίγι πιτά, ἐ οὐ θότε, μέρνι φριοῦμε τὲ πὲ κουράρε, ἐκούγιτ κε τε δεγένι φάγετε, τὲ γένε τὲ δίγερα ἐκούγιτ τὲ γιापάνι νὲ γένε τὲ πάῖτουρα.

Θωμᾶς δὲ εἶς ἐκ τῶν δώδεκα...

Θωμάϊνε γκάτε διουμπεδιέτετε, κὲ κιούχεῖ πενιάκ, σὶς πάσκε μετὰ κουρ ἔρδι Ἰησοῦ ἰ ἰθάνε μαθητήγγ τε ἐτεγέρε, πάμε ζότνε.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς...

Ἐ ἄ οὔ οὐ θότε ἀτιούρε, οὔνε πὰ πάρε δὲ δούαρτ ἐτίγι πλλιάκετε ἐπερόναβετ, ἐ ζὲ βὲ γκίσι νε τῆμ ντὲ βέντ τὲ περόναβιτ, ἐ τὲ βὲ δόρενε ντὲ πρίνιε τὲ τῆγ νοῦκε πεσόγγ.

ΛΑΤΙΝΙΣΤΙ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι...

Ἐτ οὐτ δίγνι σίμους ἀουδίρε σάνκτουμ
Δόμνι Δεί νόστρι Εὐανγκέλιουμ
πρετζέμουρ.

Σοφία ὀρθοί...

Σαπιέτσια ρέκτα, ἀουδιάμους σάνκτουμ
Εὐαγγέλιουμ.

Εἰρήνη πᾶσι.

Πᾶξ ὄμνιμους.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην...

Ἐξ ἔο, κβὸτ ἔς· σεκούντουμ Ἰωάννεμ
Εὐαγγελίῳ λέξιω.

Πρόσχωμεν.

Ἀτεντάμους.

Οὔσης ὀψίας.

Ἴν ἴλλο τέμπορε κβουὸμ σέρο ἔσσετ ντίε ἴλλο,
οὔνα Σαμπατόρουμ, ἔτ φόρες ἔσεντ κλάουζε,
οὔμπι ἔραντ δισσίπουλι κογκρεγκάτι πρόπερ
μέτουμ Γιουδεόρουμ βένιτ Γέζους, ἔτ στέτιτ
ἰν μέντιω, ἔτ δίξιτ ἔϊς, πᾶξ βόμπις.

Καὶ τοῦτο εἰπών...

Ἐτκβουὸμ χὸκ ντιξίσειτ, ὁ στέντιτ ἔϊς μάνους,
ἔτ λάτους, γκαβίζι σουντ ἔργκο δισσίπουλι,
βίζο Ντόμινο.

Καὶ εἶπεν αὐτοῖς...

Δίξιτ ἔργκο ἔϊς ἴτερουμ· πᾶξ βόμπις. Σίκουτ
μίξιτ μὲ Πάτερ, ἔτ ἔγκο μίττο βός. Χὸκ κοὺμ
διξίσειτ, ἰνσουφλάβιτ, ἔτ δίξιτ ἔϊς· ἀκτζίπιτε
σπίριτουμ σάνκτουμ· κβόρουμ ρεμιζέριτις
πεκκάτα ρεμιπτούντουρ ἔϊς, ἔτ κβόρουμ
ρετινουέριτις, ρετέντα σουντ.

Θωμᾶς δὲ εἶς ἐκ τῶν δώδεκα...

Τόμας ἄουτεμ οὔνους ἐξ ντουόδετζιμ, κβὶ
δίτζιτουρ Ντίντιμους, νὸν ἔρατ κοὺμ ἔϊς,
κβάντο βένιτ Γέζους· διξέρουντ ἔργκο εἶ ἄλλι
δισσίπουλι· βίδιμους Ντόμινουμ.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς...

Ἴλλε ἄουτεμ δίξιτ ἔϊς· νίξι βίδερο ἰν
μάνιμους ἔγιους φιξούραμ κλαβόρουμ,
ἀτμίτταμ δίγκιτουμ μέουμ ἰν λόκουμ

κλαβόρουμ ἔτ μίτταμ μάνουμ μέαμ ἰν λάτους
ἔγιους, νὸν κρέδαμ.

ΙΤΑΛΙΣΤΙ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι...

Πρεγκιάμο πὲρ ἔσερε δέγνι δι ἀσκολτᾶρε ἰλ
σάντο Βαντζέλο ντὲ Σινιόρε Ντίω νόστρο.

Σοφία ὀρθοί...

Σαπιέντσια ρέττα. Ἀσκολτιάμο ἰλ σάντο
Εὐαγγέλιο.

Εἰρήνη πᾶσι.

Πάτσε ἂ τούτι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην...

Λεντζιόνε δὲλ Βαντζέλο σεκόντο Σᾶν
Δζοβάννι.

Πρόσχωμεν.

Σιάμο ἀτέντε.

Οὔσης ὀψίας...

Δζιούνα λὰ σέρα δι κουὲλ δζιόρνο, ἰλ πρίμο
δέλλα σεττιμᾶνα, ἐσένδο κιούζε, πὲρ τιμόρε
δὲ Δζιουδέι λὲ πόρτε δὲλ λουόκο δόβε ἔρανο
κογκρεγκάτι ἰ δεσέπολι, βέννε Γεζού,
ἐκομπαρένδο ἰν μέτζο δι ἔσι, δίσε λόρο, λὰ
πάτσε σίακὸν βόϊ.

Καὶ τοῦτο εἰπών...

Ἐ δέττο κουέστο, μοστρὸ λόρο λὲ σούε μάνι,
ἔ ἰλ κοστάτο· σὶ ραλλεγκράρονο πὲρ τάντο ἰ
δισέπολι ἀλλ βεδὲρ ἰλ Σινιόρε.

Καὶ εἶπεν αὐτοῖς...

Ἴλλι δίσε λόρο δι νουόβο, λὰ πάτσε σία κὸν
βόϊ κόμε μαντὸ μὲ ἰλ Πάδρε, ἀνκ' ἴο μάντο
βόϊ. Ντόπο κουέστε παρόλε, σοφφιὸ σόπρα
δι ἔσι ἔ δίσε λόρο, ριτζεβέτε λὸ Σπίριτο
Σάντο· σαρὰν ριμέσι ἰ πεκάτι ἂ κι λι
ριμεττερέτε, ἔ σαρὰν ρετινούτι ἂ κι λι
ριτερρέτε.

Θωμᾶς δὲ εἶς ἐκ τῶν δώδεκα...

Μὰ Τομάζο σοπραννομινάτο Ντίντιμο, οὔνο
δέι Ντόδιτζι, νὸν ἔρα κὸν λόρο κουάντο
βιέννε Γεζού· γλι ἄλτρι δισέπολι ἀντούγκε
γλι δίσερο, ἀμπιάμο βεδουότο ἰλ Σινιόρε.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς...

Μὰ ἔγλι δίσε λόρο, σὲ ἴο νόν βέδο νέλλε
σούε μάνι λὰ φεσσούρα δεῖ κιόδι, ἔ σὲ νόν
μέττο ἰλ μίο δίττο νὲλ λουόκο δέϊ κιόδι, ἔ λὰ
μάνο νὲλ σούο κοστάτο, νόν κρεντερό.

ΓΑΛΛΙΣΤΙ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι...

Prions le Seigneur de nous rendre dignes
d'entendre le saint Evangile.

Πρόσχωμεν.

Soyons attentifs.

Σοφία ὀρθοί...

Écoutons le saint Evangile.

Εἰρήνη πᾶσι.

Que la paix soit avec vous.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην...

Lecture de l'Évangile de saint Jean.

Πρόσχωμεν.

Soyons attentifs.

Οὔσης ὀψίας...

Sur le soir du même jour, qui était le premier
de la semaine, les portes du lieu où les
disciples étaient assemblés de peur des Juifs,
étant fermées, Jesus vint, et se tint au milieu
d'eux et leur dit: la paix soit avec vous. Ce
qu' ayant dit, il leur montra ses mains et son
côté. Les disciples eurent donc une grande
joie de voir le Seigneur.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς...

Et il leur dit une seconde fois, "la paix soit
avec vous. Comme mon Père m'a envoyé, je
vous envoie aussi de même". Ayant dit ce
mot, il souffla sur eux, et leur dit: Recevez le
Saint Esprit: les péchés seront remis à ceux à
qui vous les remettrez, et ils seront retenus à
ceux à qui vous les retiendrez.

Θωμᾶς δὲ εἶς...

Or Thomas, l'un des douze apôtres, appelé
Didyme, n'était pas avec eux lors que Jésus
vint. Les autres disciples lui dirent donc:
Nous avons vu le Seigneur. Mais il leur dit:
si je ne vois, dans ses mains la marque des

clous qui l'ont percées, et si je ne mets mon
doigt dans le trou des clous, et ma mains
dans la plaie de son côté, je ne croirai point.

ΓΑΛΛΙΣΤΙ ΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι...

Πριόν πούρ κὲ νου σουαγιόν διγν ντ'
ἀντάνδρ λὲ σαίντ Εὐανζίλ.

Σοφία ὀρθοί...

Σαζὲς δροάτ. Ἐκουτόν λὲ σέντ Εὐανζίλ.

Εἰρήνη πᾶσι.

Λὰ πὲ ἀ τούς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην...

Σουαγιόν ἀταντίφ ἀ λὰ λεσόν τιρὲ ντὺ σαίντ
Εὐανζίλ ντὲ σὲν Ζάν.

Πρόσχωμεν.

Ἄταντόν.

Οὔσης ὀψίας...

Σούρ λὲ σουὰρ ντουὺ μὲμ ζούρ, κὶ ἐτὲ λὲ
πρεμιὲ ντὲ λὰ σ'μέν, λὰ πόρτ ντὺ λιὲ οὐ λὲ
ντισίπλ, ἐτὲ ἀσσαμπλὲ ντὲ πὲρ ντὲ Ζουῖφ
ἐτὰν φερμέ, Ζεζὺ βέν, παροὺ ὁ μιλιέ, ντὲ ἔ
λὲρ ντί, λὰ πὲ σουὰ ἀβὲκ βού.

Καὶ τοῦτο εἰπών...

Ἐ ἀπρὲ σὲ παρόλ ἰλ λὲρ μοντρά σὲ μὲν ἔ σὸν
κοτὲ ἀ λὰ βουὺ ντὺ Σενιέρ λὲ ντισίπλ φὺρ
ραμπλι ντ' οὖν γκράντ ζουά.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς...

Ἴλ λὲρ ντί ἀνκόρ οὖν φουά, λὰ πὲ σουὰ ἀβὲκ
βού. Κὸμ μὸν πὲρ μ' ἀ ἀνβουαγιέ, ἐνσί ζὲ
βουζ ἀνβουὰ μουὰ μὲμ ἀ σὲ μὸ ἰλ σουφλά
σύρ ἔ, ἔ λὲρ ντί, ρεσεβὲ λὲ σέντ ἐσπρί, λὲ
πεσὲ σερόν ρεμίζ ἀ σὲζ ἀ κὶ βουὺ λὲ ρεμετρέ,
ἔ ἰλ σερόν ρετενὺ ἀ σὲ, ἀ κὶ βουὺ λὲ
ρετιεντρέ.

Θωμᾶς δὲ εἶς ἐκ τῶν δώδεκα...

Ἵρ Τομὰ λ' ἐν ντὲ ντουζ, ἀπελλὲ Ντινύμ, ν'
ἐτὲ πὰ ἀβὲκ ἔ, λόρσκ Ζεζὺ βιέν, λὲζ ὄρ
ντισίπλ λουῖ ντίρ, νουζ ἀβόνς βὺ λὲ Σενιέρ.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς...

Μέξ ιλ λέρ ρεποντί· σι ζέ νέ βουά λά μάρκ
ντέ κλού ντάν σέ μέν, έ σι ζέ νέ μέ μόν ντουά
ντάν λέ τρου ντέ κλού, έ μα μέν τάν λά πλε
ντέ σόν κοτέ, ζε νέ κρουαρέ πουάν.

ΑΡΑΒΙΣΤΙ

Και υπέρ του καταξιοθῆναι...

Μίν ἔδζιλ ιν νεκούν μουσταχακκήν λεσιμά,
χάζα λ' Ίνδζιλ ιλ μουκατδές, μίν ι-ρ Ράππ
ιλάχινα νάτλουπ.

Σοφία ὀρθοί...

Μπι χίκμετιν μουστακήμεν φέν νίσμα χάζ έλ
ινδζιλ ιλ μουκάτδες.

Ειρήνη πᾶσι.

Ί-σ σελάμ λά δζεμιάκουν.

Έκ του κατὰ Ίωάννην...

Φφασλόν σερίφουν μίν πισάρατ ιλ κουτδῖς
Γιουχάνα ιλ Ίντζίλι ιλ πεσίρ.

Πρόσχωμεν.

Νασιτίν.

Οὔσης ὀψίας...

Φι άσίγιατ ζέλικ ιλ γιόβα, φι άχάδι-σ
Σουπουτ βέ-λ έββάπ μουγλάγατουν, χάης
κάν ι-τ Τελεμῖς μουστεμῖν χάουφαν μίν ιλ
Γιαχούδ· δζάα Γεσοῦ, βέ βάκηφ φι βασάχτιμ,
βέ κάλε λέχουμ, ι-σ σελάμ λέκουμ.

Και τοῦτο εἰπών...

Φέ λέμα κάλε χεζά άράχουμ γεδέιχι βέ
δζέμπεχου· φά φήριχ ι-τ-Τελεμῖς χέην
ᾗψαρου ιρ Ράππ.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς...

Βέ κάλε λούχουμ ᾗϊδαν, Γεζού, ι-σ σελάμη
λέκουμ. Κέμα έρσέλενι ιλ ᾗπ, κεζάλικε ᾗνε
ᾗρσούλουκουμ· φέ λέμα κάλε χέξαν ἔφεχα
φίχομ, βέ κάλε λέχουμ, χούζου ρουῦχελ
κούδδους μέν κάφερτουμ λέχου χαταγιαχου,
γούφιριτ λέχου βέ μέ έμσεκδιμούχα, ᾗλέιχι
μούσικατ.

Θωμᾶς δέ εἶς...

Φέ ἔμε Θωμᾶ, ᾗχετ λι ἴσνα ᾗορ, ἔλλέζι
γιουκά λέχου ι τ τέβαμ, λέμγκεκουν μάχουγ ἰζ
δζά Γεζού, φέ κάλε λέχου ι-τ Τελεμῖς ιλ

ὀχάρ, κὰδ ράινε ι ρ Ράππ.

Ό δέ εἶπεν αὐτοῖς...

Φέ κάλε λέχουμ ιν λέμ ᾗρα ᾗθερ ιλ μεσαμίρ
γεδέιχι, βέ ᾗδ ᾗ ἦσπεη φι ρέαμιλ, μεσαμίρ,
βέ ᾗδζεελ γεέδι φι δέμπιχι, λεστοουόμεν.

ΤΟΥΡΚΙΣΤΙ

Και υπέρ του καταξιοθῆναι...

Νιτζά βέ νιάς κηλαλήμ ράππη Ἀλλαχημιζά,
χάτια λαίκ ὀλαλήμ ᾗζιζ Ίντζιλ ὀκουγιούπ βέ
ντιγνεμεγέ.

Σοφία ὀρθοί...

Ύελμη ντογρουλουκ ούζερε ᾗζιζ Ίντζιλή
ἰσιντελήμ.

Ειρήνη πᾶσι.

Σελάμη τζούμλεγε.

Έκ του κατὰ Ίωάννην...

Ίωάννηστεν γιαζιλάν ᾗζιζ Ίντζιλήν
ὀκουμασινά.

Πρόσχωμεν.

Βουκουφ ὀλαλήμ.

Οὔσης ὀψίας...

Έορτή γκιουνλερινή μπιρηντέ άκσάμ
βακτηντά βέ σαῖρ κλερ τζέμ ὀλτουκλαρι
γερήν καπουλαρή Γιαχουτηλερήν
κορκουσουντάν κιλιτλήγικεν, Ίησοῦς γκιλτή,
βέ ᾗραλαρηντά ντουρτου, βέ ᾗνλερε ντετή·
σελάμ σιζέ.

Και τοῦτο εἰπών...

Πουνοῦ ντετικτέ, ᾗνλερε ἔλλερινή βέ
πουγρουννοῦ γκιουστερντή, βέ σαγιρτλερ
ράππιγι γκιουροῦπ σεβιντηλερ.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς...

Βέ Ίησοῦς τέκραρ ᾗνλερε ντεντή, σελάμ
σιζέ, Πετερήμ πενι ἦρσάλ ἔττιγή, κιπή, μπέν
ταχι σιζλερή ἰρσάλ ἔδέριμ.

Μπουνοῦ ντεντηκτέ, ᾗνλερε οῦφλεγέπ δεδή,
ᾗζιζ ρουχού κὰπζ ἔτην. Κιμέ
κικουναχλαρηνή παγισλάρσανηζ,
παγισλανμῖς ὀλαλάρ· δέ κιμέ κι
ᾗληκόρσανηζ, ᾗληκομους ὀλαλάρ.

Θωμᾶς δὲ εἶς...

Βὲ ὄν ἰκίλερτὲρ πιρὴ ἐκίζ τενηλὲν Θωμᾶς,
Ἰησοῦς γκελτηγὴ ζεμᾶν ἀνλέριλεν πιλ ἐ
τεγίλιτι, ὀπιρ σαγιτλὲρ τετιλέρ, Ράπιγιη
γκιορτούκ.

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς...

Ἐμμα ὁ ἀνλερὲ ντετί κι, μπὲν ἔλλερηντὲ
ἐκσερηλερὶν νησανινή, γκιορμέζησαμ, βὲ
παρμαγιμὴ ἐκσερλερὴν νησανινά, βὲ ἔλημὴ
πογροὺν σοκμάκησαμ, ἱναναλαρτὰν τεῖλην.

ARMENISHTI

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην...

Σίρπο ἀβενταρανὶς Ἰσουσί Κριτσοὶ βορίστ
χοχανοῦ πάρεκσντερ ἄστ βᾶτσ μέρ.

Πρόσχωμεν.

Γεβὲτ οὔτ ἀβούρ ταρτσιαλ εἶν ἰνέρκις
ἀχιααγκρεκν, γιέβ Τομᾶς ἰντ νοσά. Κὰ Ἰσοῦς
τρὸκ παγγελὸκ γιεβγιεγικάτς ἰμέτο νοτσά
γεβασέ, βοχτσὸν ἰνσές. Ἀμπὰ ἀσέτσι Τομᾶς
πὲρ σμαντούνοὺς κὸ γεβᾶρκ ἄϊσίρ. Γεβντὲς
ἰζτσέρις ἴμ. Γεβπὲρ ἰζτζέριν κὸ γεβμιχγιά
ἰνεκόγιους ἴμ. Γεβμίλινιρ ἀνχαβὰτ ἄιλ
χαβαντατσιάλ. Μπατασχανὶ γέτ Τομᾶς
γεβασὶ τσενὰ ντέριμ γιέβ ἄστ βᾶτς ἴμ. Ἄσι
τσενὰ Ἰησοῦς ἀίτζιντεσεριτ ζιζ
γεβχαβαννατσὲρ Γερανὶ βοροῦτσ βὸτσ ἰτσὲ
ντεσιάλ γεβχαβαντατσέλ. Παζοῦμ γέβ ἄιλ νε
χιάνις ἀρὰρ Χισοῦς ἀρατοί, ἀχιά γκερντᾶτσ
γιουρότσ. Βορβέτσ αἰ κιργιάλ ἰκίρις ἄϊσμικ
Ἄιλ ἄις ἀγκιὰπ ἰντο κιρετσᾶβ ζι χαβανταῖσὲκ
γετὲ Χισοῦς Κριστὸς αἰβορτι ἄστουτζό.
Γεβζὶ χαβανταῖτσὲκ γεβιζγκιάνσιν
χαβιντενογγάνις ἰντουνιτσὶκ χανοὺν νορά.

ΛΟΓΟΣ

ἀναγινωσκόμενος εἰς τὸν Ὅρθρον,
μετὰ τὴν Ὑπακοήν.

Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου,
Λόγος Α΄. Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα
καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ ἡ ἀρχὴ δεξιά, καὶ

λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους
περιπτυξώμεθα· εἰπόμεν, ἀδελφοί, καὶ τοῖς
μισοῦσιν ἡμᾶς, μὴ ὅτι τοῖς δι' ἀγάπην τι πε-
ποιηκόσιν, ἢ πεπονθόσι· συγχωρήσωμεν
πάντα τῇ ἀναστάσει· δῶμεν συγγνώμην ἀλ-
λήλοις, ἐγὼ τε ὁ τυραννηθεὶς τὴν καλὴν τυ-
ραννίδα, τοῦτο γὰρ νῦν προστίθημι, καὶ ὑ-
μεῖς οἱ καλῶς τυραννήσαντες, εἴ τί μοι μέμ-
φοισθε τῆς βραδύτητος, ὡς τάχα γε κρείττων
αὕτη καὶ τιμιωτέρα Θεῷ τῆς ἐτέρων ταχύτη-
τος· ἀγαθὸν γὰρ καὶ ὑποχωρῆσαι Θεῷ τι μι-
κρόν, ὡς Μωϋσῆς ἐκεῖνος τὸ παλαιόν, καὶ Ἰ-
ερεμίας ὕστερον, καὶ προσδραμεῖν ἐτοίμως
καλοῦντι, ὡς Ἀαρὼν τε καὶ Ἡσαΐας, μόνον
εὐσεβῶς ἀμφοτέρω, τὸ μὲν διὰ τὴν οἰκείαν ἀ-
σθενείαν, τὸ δὲ διὰ τὴν τοῦ καλοῦντος δύνα-
μιν.

Μυστήριον ἔχρισέ με, μυστηρίῳ μικρὸν ὑπε-
χώρησα, ὅσον ἐμαυτὸν ἐπισκέψασθαι· μυσ-
τηρίῳ καὶ συνεισέρχομαι, καλὴν ἐπαγόμε-
νος τῆς ἐμῆς δειλίας καὶ ἀσθενείας ἐπίκου-
ρον τὴν ἡμέραν, ἵν' ὁ σήμερον ἐκ νεκρῶν ἀ-
ναστὰς κάμῃ καινοποιήσῃ τῷ πνεύματι, καὶ
τὸν καινὸν ἐνδύσας ἄνθρωπον, δῶ τῇ καινῇ
κτίσει, τοῖς κατὰ Θεὸν γεννωμένοις, πλάστην
ἀγαθὸν καὶ διδάσκαλον Χριστῷ καὶ συννε-
κρούμενον προθύμως καὶ συνανιστάμενον.

Χθὲς ὁ ἀμνὸς ἐσφάζετο, καὶ ἐχρίοντο αἰ φλι-
αὶ, καὶ ἐθρήνησεν Αἴγυπτος τὰ πρωτότοκα,
καὶ ἡμᾶς παρῆλθεν ὁ ὀλοθρεύων, καὶ ἡ
σφραγὶς φοβερὰ καὶ αἰδέσιμος, καὶ τῷ τιμίῳ
αἵματι ἐτειχίσθημεν· σήμερον καθαρῶς ἐφύ-
γομεν Αἴγυπτον, καὶ Φαραὼ τὸν πικρὸν δε-
σπότην, καὶ τοὺς βαρεῖς ἐπιστάτας, καὶ τοῦ
πηλοῦ καὶ τῆς πλινθείας ἠλευθερώθημεν· καὶ
οὐδεὶς ὁ κωλύσων ἡμᾶς ἐορτάζειν Κυρίῳ τῷ
Θεῷ ἡμῶν ἐορτὴν τὴν ἐξόδιον, καὶ ἐορτά-
ζειν, οὐκ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ κακίας καὶ πονηρί-
ας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθεί-
ας, μηδὲν ἐπιφερομένους Αἰγυπτιακοῦ καὶ ἀ-
θεοῦ φυράματος.

Χθὲς συνεσταυρούμην Χριστῷ, σήμερον
συνδοξάζομαι· χθὲς συνενεκρούμην, συζωο-
ποιοῦμαι σήμερον· χθὲς συνεθαπτόμην, σή-
μερον συνεγείρομαι. Ἀλλὰ καρποφορήσω-
μεν τῷ ὑπὲρ ἡμῶν παθόντι καὶ ἀναστάντι.

Χρυσόν με ἴσως οἶσθε λέγειν, ἢ ἄργυρον, ἢ ὑφάσματα, ἢ λίθους τῶν διαφανῶν καὶ τιμίων, γῆς ρέουσιν ὕλην, καὶ κάτω μένουσαν, ἣς αἰεὶ τὸ πλεῖον ἔχουσιν οἱ κακοὶ καὶ δοῦλοι τῶν κάτω καὶ τοῦ κοσμοκράτορος. Καρποφορήσωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, τὸ τιμιώτατον Θεῶ κτῆμα καὶ οἰκειότατον· ἀποδῶμεν τῇ εἰκόνι τὸ κατ' εἰκόνα, γνωρίσωμεν ἡμῶν τὸ ἀξίωμα, τιμήσωμεν τὸ ἀρχέτυπον, γνῶμεν τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν, καὶ ὑπὲρ τίνος Χριστὸς ἀπέθανε.

Γενώμεθα ὡς Χριστός, ἐπεὶ καὶ Χριστὸς ὡς ἡμεῖς· γενώμεθα θεοὶ δι' αὐτὸν, ἐπειδὴ κακεῖνος δι' ἡμᾶς ἄνθρωπος. Προσέλαβε τὸ χειρὸν, ἵνα δῶ τὸ βέλτιον· ἐπτώχευσεν, ἵν' ἡμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχεῖα πλουτήσωμεν· δούλου μορφήν ἔλαβεν, ἵνα τὴν ἐλευθερίαν ἡμεῖς ἀπολάβωμεν· κατῆλθεν, ἵν' ὑψωθῶμεν· ἐπειράσθη, ἵνα νικήσωμεν· ἠτιμάσθη, ἵνα δοξάσῃ· ἀπέθανεν, ἵνα σώσῃ· ἀνῆλθεν, ἵν' ἐλκύσῃ πρὸς ἑαυτὸν κάτω κειμένους ἐν τῷ τῆς ἀμαρτίας πτώματι. Πάντα δίδότω τις, πάντα καρποφορεῖτω τῷ δόντι ἑαυτὸν λυτρὸν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἀντάλλαγμα· δώσει δὲ οὐδὲν τοιοῦτον οἶον ἑαυτὸν τοῦ μυστηρίου συνιέντα, καὶ δι' ἐκεῖνον πάντα ὅσα ἐκεῖνος δι' ἡμᾶς γενόμενον.

Καρποφορεῖ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, ποιμένα· τοῦτο γὰρ ἐλπίζει καὶ εὔχεται, καὶ παρ' ὑμῶν αἰτεῖ τῶν ὑπὸ χεῖρα ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· καὶ διπλοῦν ἀνθ' ἀπλοῦ δίδωσιν ὑμῖν ἑαυτόν· καὶ ποιεῖται τὴν βακτηρίαν τοῦ γήρωος βακτηρίαν τοῦ πνεύματος· καὶ προστίθησι τῷ ἀψύχῳ ναῶ τὸν ἔμψυχον, τῷ περικαλλεῖ, τῷ δὲ καὶ οὐρανίῳ, τὸν ὁποιοῦν καὶ ἠλίκον, ἀλλ' οὖν τὸν ἑαυτῷ τιμιώτατον, καὶ αὐτὸν ἰδρῶσι πολλοῖς συντελεσθέντα, καὶ πόνοις, εἶη δὲ εἰπεῖν, ὅτι καὶ τῶν πόνων ἄξιον· καὶ πάντα προστίθησιν ὑμῖν τὰ ἑαυτοῦ. Ὡς τῆς μεγαλοψυχίας, ἢ, τό γε ἀληθέστερον εἰπεῖν, τῆς φιλοτεκνίας· τὴν πολιάν, τὴν νεότητα, τὸν ναὸν, τὸν ἀρχιερέα, τὸν κληροδότην, τὸν κληρονόμον, τοὺς λόγους, οὓς ἐποθεῖτε· καὶ τούτων οὐ τοὺς εἰκῆ, καὶ εἰς ἀέρα ρέοντας, καὶ μέχρι τῆς ἀκοῆς ἰσταμένους, ἀλλ' οὓς γράφει

τὸ πνεῦμα, καὶ πλαξὶν ἐντυποῖ λιθίναις, εἵτουν σαρκίνας, οὐκ ἐξ ἐπιπολῆς χαρασσομένους, οὐδὲ ραδίως ἀπαλειφομένους, ἀλλ' εἰς βάθος ἐνσημαινομένους, οὐ μέλανι, ἀλλὰ χάριτι.

Ταῦτα μὲν οὖν ὑμῖν ὁ σεμνὸς Ἀβραὰμ οὗτος, ὁ πατριάρχης, ἢ τιμία κεφαλὴ καὶ αἰδέσιμος, τὸ πάντων τῶν καλῶν καταγώγιον, ὁ τῆς ἀρετῆς κανὼν, ἢ τῆς ἱερωσύνης τελείωσις, ὁ τὴν ἐκούσιον θυσίαν προσάγων τῷ Κυρίῳ σήμερον, τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τῆς ἐπαγγελίας. Ὑμεῖς δὲ καρποφορεῖτε καὶ Θεῶ καὶ ἡμῖν τὸ καλῶς ποιμαίνεσθαι, εἰς τόπον χλόης κατασκηνούμενοι, καὶ ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐκτρεφόμενοι, γινώσκοντες καλῶς τὸν ποιμένα, καὶ γινωσκόμενοι, καὶ ἐπόμενοι καλοῦντι ποιμενικῶς καὶ ἐλευθερίως διὰ τῆς θύρας· ἀλλοτρίῳ δὲ μὴ ἀκολουθοῦντες ὑπερβαίνουντι διὰ τῆς ἀύλης, ληστρικῶς τε καὶ ἐπιβούλως, μηδὲ ξένης φωνῆς ἀκούοντες, ὑποκλεπτύσης καὶ διασπειρούσης ἀπὸ τῆς ἀληθείας εἰς ὄρη, καὶ ἐρημίας, καὶ βάραθρα, καὶ τόπους, οὓς οὐκ ἐπισκοπεῖ Κύριος, καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ὑγιοῦς πίστεως ἀπαγούσης, τῆς εἰς Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν θεότητά τε καὶ δύναμιν, ἣς ἠκούσεν αἰε φωνῆς, καὶ ἀκούοι τὰ ἐμὰ πρόβατα, λόγοις δὲ κιβδήλοις καὶ κατεφθαρμένοις συλαγωγούσης καὶ διασπώσης ἀπὸ τοῦ ἀληθινοῦ καὶ πρώτου ποιμένος· ὧν εἶη πάντας ἡμᾶς, καὶ ποιμένας καὶ ποιμνιον, ὡς νοσερᾶς πόας καὶ θανασίμου πόρρω, καὶ νεμομένους καὶ νέμοντας, ἐν εἶναι πάντας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ νῦν τε καὶ εἰς τὴν ἐκεῖθεν ἀνάπαυσιν· ᾧ ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

* * * * *

**Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου
Συναξάρια, εἰς τὰς ἐπισήμους Ἑορτὰς τοῦ
Πεντηκοσταρίου.**

Τὴν παροῦσαν Ἑορτὴν προσαγορεύομεν Πάσχα, ὅπερ, τῇ Ἑβραίων διαλέκτῳ, Διάβασις ἐρμηνεύεται· αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ Θεὸς ἀρχῆθεν τὸν κόσμον ἐκ τοῦ μὴ ὄντως παρήγαγε. Κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν καὶ τὸν Ἰσραηλίτην λαόν, τῆς Ἑρυθρᾶς διαβιβάσας, ἐκ τῶν τοῦ Φαραῶ ἀφαρπάζει χειρῶν.

Ἐν ταύτῃ πάλιν ἐξ οὐρανοῦ καταβάς, τῇ μήτρα τῆς Παρθένου ἐνώκησε· καὶ νῦν τὸ ἀνθρώπινον σύμπαν, τῶν τοῦ Ἄδου ἀρπάσας πυθμένων, εἰς οὐρανοὺς ἀνεβίβασε, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα ἤγαγε τῆς ἀφθαρσίας. Πλήν, καταβάς εἰς Ἄδην, οὐ πάντας ἀνέστησεν, ἀλλ' ὅσοι πιστεῦσαι αὐτῷ ἠρετίσαντο· τὰς δὲ ψυχὰς τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων, βιαίως κρατουμένας παρὰ τοῦ Ἄδου, ἠλευθέρωσε, καὶ πᾶσι δέδωκε πρὸς οὐρανοὺς ἀνιέναι. Διὰ τοῦτο, γεγηθότες ὑπερφυῶς, μετὰ λαμπρότητος τὴν Ἀνάστασιν ἐορτάζομεν, τὴν χαρὰν εἰκονίζοντες, ἣν ἡ φύσις ἡμῶν διὰ σπλάγγνα ἐλέους Θεοῦ ἐπλούτησεν. Ὡσαύτως δέ, καὶ τὴν τῆς ἔχθρας κατάλυσιν, καὶ τὴν μετὰ Θεοῦ καὶ αὐτῶν τῶν Ἀγγέλων ἔνωσιν, ἀποδεικνύντες, τὸν συνήθη διαπραπτόμεθα Ἀσπασμόν.

Ἡ δὲ τοῦ Κυρίου Ἀνάστασις γέγονεν οὕτω· τῶν στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸν τάφον, περὶ μέσον νυκτός, σεισμός γίνεται· κατελθὼν γὰρ Ἄγγελος, τὸν λίθον τῆς τοῦ μνημείου θύρας ἀφίστησιν. Αναθεωροῦντες τοῖνυν οἱ φύλακες, φεύγουσι, καὶ πάροδος ἐντεῦθεν ταῖς Γυναιξὶ γίνεται, περὶ τὸ τοῦ Σαββάτου ὀψέ, οἶονεὶ περὶ τὸ μέσον τῆς τοῦ Σαββάτου νυκτός. Καὶ πρῶτον μὲν ἡ Ἀνάστασις τῇ τοῦ Θεοῦ Μητρὶ γνώριμος γίνεται, ἀπ' ἐναντίας καθημένη τοῦ τάφου, ὡς φησὶν ὁ Ματθαῖος, σὺν τῇ Μαγδαληνῇ. Ἀλλ' ἵνα μὴ ἡ Ἀνάστασις ἀμφιβάλλοιτο, διὰ τὴν πρὸς τὴν Μητέρα οἰκείωσιν, οἱ Εὐαγγελισταὶ φασί· Πρῶτον φαίνεται τῇ Μαγδαληνῇ Μαρία. Αὕτη καὶ τὸν ἐν τῷ λίθῳ Ἄγγελον εἶδε καὶ παρακύψασα πάλιν, τοὺς ἔνδον ὄρᾳ· οἱ δὲ καὶ τὴν τοῦ Κυρίου Ἀνάστασιν καταγγέλλουσιν. Ἠγέρθη γάρ, φασίν· οὐκ ἔστιν ὧδε, ἴδε ὁ τόπος, ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Τρέχει οὖν, ταῦτα ἀκούσασα, καὶ πρὸς τοὺς διαπύρους τῶν Μαθητῶν, Πέτρον καὶ Ἰωάννην, ἔρχεται, καὶ τὴν Ἀνάστασιν τούτοις εὐαγγελίζεται. Ὑποστρεφούσης δὲ ταύτης μετὰ τῆς ἄλλης Μαρίας, ὑπήντησεν αὐταῖς ὁ Χριστός, λέγων· «Χαίρετε»· ἔδει γὰρ τὸ φύλον, τὸ πρῶτον ἀκοῦσαν· «Ἐν λύπαις τέξη τέκνα», αὐτὸ τοῦτο πρῶτον καὶ τὴν χαρὰν ἐνωτίσασθαι. Αἱ δέ, τῷ πόθῳ νι-

κόμεναι, προσέρχονται, καὶ τῶν ἀχράντων αὐτοῦ ποδῶν ἄπτονται, ἀκριβέστερον γινῶναι βουλόμεναι. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι πρὸς τὸν τάφον γίνονται· καὶ ὁ μὲν Πέτρος, παρακύψας μόνον περὶ τὸ μνημεῖον, ἀπῆλθεν· ὁ δὲ Ἰωάννης, ἔνδον γίνεται καὶ περιεργότερον βλέπει, τῆς τε σινδόνης ἄπτεται καὶ τοῦ σουδαρίου*.

Πάλιν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ περὶ ὄρθρον ἤκει μεθ' ἐτέρων γυναικῶν, τὰ ὀραθέντα πιστώσασθαι ἀκριβέστερον. Περὶ δὲ ἔξω ἐστῶσα, ὠδύρετο· ἔνδον δὲ τοῦ τάφου παρακύψασα, ὄρᾳ δύο Ἀγγέλους, ἀστράπτοντας τῇ λαμπρότητι, καὶ ὡσπερ ἐπιτιμῶντας αὐτῇ καὶ λέγοντας· «Γύναι, τί κλαίεις, τίνα ζητεῖς; Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνόν, τὸν ἐσταυρωμένον; ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε»· καὶ εὐθέως ἀνέστησαν ἔμφοβοι, ἰδόντες τὸν Κύριον. Διὸ ἐκείνη, στραφεῖσα ὀπισθεν, βλέπει τὸν Χριστὸν ἐστῶτα· κηπουρὸν δὲ εἶναι αὐτὸν οἰηθεῖσα, (ὅτι ἐν τῷ κήπῳ τὸ μνήμα ἦν) λέγει· «Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι, ποῦ ἔθηκαν αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτόν ἀρῶ». Αὕτις δὲ πρὸς τοὺς Ἀγγέλους νευσάσης, ὁ Σωτήρ, «Μαρία», φησὶ πρὸς τὴν Μαγδαληνὴν. Ἡ δέ, τῆς γλυκείας καὶ συνήθους τοῦ Χριστοῦ αἰσθημένη φωνῆς, ἄψασθαι αὐτοῦ ἠθέληεν· ὁ δὲ λέγει· «Μὴ μου ἄπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου, καθὼς αὕτη λογίζῃ, ἔτι ἀνθρωπὸν με εἶναι ὑπολαμβάνουσα· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς, ὅσα τε εἶδες καὶ ἤκουσας»· καὶ τοῦτο μὲν ἡ Μαγδαληνὴ πράσσει. Ἐπιφωσκούσης δὲ πάλιν ἡμέρας, περὶ τὸν τάφον σὺν ταῖς λοιπαῖς γίνεται. Αἱ δὲ περὶ Ἰωάννην καὶ Σαλώμην, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου, ἦλθον· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ἐν διαφόρους ἢ περὶ τὸν τάφον τῶν γυναικῶν ἔλευσις γέγονεν, ἐν αἷς ἦν καὶ ἡ Θεοτόκος· αὕτη γὰρ ἐστίν, ἣν Ἰωσή λέγει Μαρίαν τὸ Εὐαγγέλιον· τοῦ Ἰωσήφ δὲ ἦν ὁ υἱὸς οὗτος ὁ Ἰωσήφ. Ἐν ἀδήλω μέντοι ἐστίν, ὁποῖα ὥρα ἀνέστη ὁ Κύριος· τινὲς μὲν γὰρ ἐν πρώτῃ ἀλεκτρυόντων ὥδῃ λέγουσιν· ἄλλοι δὲ ὅτε ὁ σεισμός γέγονε· καὶ διαφόρως ἔτεροι.

Τούτων δὲ οὕτω γεγενημένων, ἰδοὺ τινες τῶν ἀπὸ τῆς κουστωδίας, ἐλθόντες, ἀπήγγειλαν

τοῖς Ἀρχιερεῦσι τὰ διαπεπραγμένα· οἱ δέ, ἀργυρίοις τούτους δεξιωσάμενοι, πείθουσιν ἀνειπεῖν, ὡς οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτόν. Κατὰ δὲ τὴν ἐσπέραν τῆς παρουσίας ἡμέρας, τῶν Μαθητῶν εἰς ἓν ἠθροισμένων, διὰ τὸν Ἰουδαϊκὸν φόβον καὶ τῶν θυρῶν ἀσφαλῶς κεκλεισμένων, εἴσεισι πρὸς αὐτοὺς ὁ Χριστὸς· ὅτι ἐν ἀφθάρτῳ ἦν σῶματι· καὶ τὴν Εἰρήνην, τὸ σύνηθες, τούτοις εὐαγγελίζεται. Οἱ δέ, τοῦτον ἰδόντες, ὑπερβαλλόντως ἐχάρησαν· καὶ διὰ τοῦ ἐμφυσήματος, τελεώτερον τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐνέργειαν δέχονται.

Πῶς δὲ τριήμερος ἡ τοῦ Κυρίου Ἀνάστασις, γίνωσκε οὕτως· Ἡ ἐσπέρα τῆς Πέμπτης καὶ ἡ ἡμέρα τῆς Παρασκευῆς (οὕτω γὰρ τὸ νυχθήμερον οἱ Ἑβραῖοι μετροῦσιν), ἡμέρα μία. Τῆς Παρασκευῆς πάλιν ἡ νύξ καὶ τὸ Σάββατον ὅλον, ἕτερον νυχθήμερον· ἰδοὺ ἡμέρα δευτέρα. Ἔτερον νυχθήμερον πάλιν ἡ τοῦ Σαββάτου νύξ καὶ ἡ τῆς Κυριακῆς ἡμέρα, (ἀπὸ μέρους γὰρ τῆς ἀρχῆς τὸ ὅλον καταλαμβάνεται), ἄλλο νυχθήμερον· ἰδοὺ καὶ ἡμέρα τρίτη. Ἡ καὶ οὕτω· Τρίτη ὥρα τῆς Παρασκευῆς ἐσταύρωται ὁ Χριστὸς· εἶτα, ἀπὸ ἕκτης ἕως ἐνάτης, σκότος ἐγένετο· τοῦτο νύκτα νόησον· ἰδοὺ ἀπὸ τρίτης ἕως ἐνάτης ἐν νυχθήμερον. Εἶτα πάλιν μετὰ τὸ σκότος ἡμέρα, καὶ ἡ νύξ τῆς Παρασκευῆς· ἰδοὺ δύο νυχθήμερα. Ἡ ἡμέρα τοῦ Σαββάτου καὶ ἡ νύξ αὐτοῦ πάλιν, ἰδοὺ τρία νυχθήμερα. Εἰ δὲ εἰς τὴν τρίτην ἐπαγγειλάμενος εὐεργετῆσαι ἡμᾶς ὁ Σωτὴρ, συντομώτερον διεπράξατο τὴν εὐεργεσίαν.

* * * * *

Χριστὸς ἀνέστη (ὁμηρικόν)

Χριστὸς ἐκ νεκάδων ἐγερθεῖς,
ὄλβῳ ὄλβου πεπάτηκε
καὶ τοῖς ἐν τύμβεσιν
τὸ ζῆν ἐδωρήσατο.

* * * * *